

PRAWO

Efekty uczenia się i treści programowe zajęć:

Nazwa zajęć: Argumentacja prawnicza

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić istotę i strukturę argumentacji prawniczej.
- Wyjaśnić porządek argumentowania.
- Rozróżniać „argumenty z...” i „argumenty do...”
- Wyjaśnić reguły argumentacji w topikach prawniczych.
- Samodzielnie przygotowywać schematyczną argumentację na potrzeby sprawy, świadomie rozważając alternatywne koncepcje argumentacji prawniczej.

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie i cechy argumentu oraz argumentacji prawniczej; cechy argumentacji związanej ze stosowaniem prawa. Argumentacja w dedukcyjnych i niededukcyjnych rozumowaniach prawniczych.
- Struktura argumentu prawniczego; model Toulmina i jego zastosowanie na gruncie prawa polskiego.
- Porządki argumentów: liniowy, wstępujący (foot-in-the-door), zstępujący (door-in-the-face) i nestoriański.
- Argument z... (argumentum a [ab]...) lub argument do... (argumentum ad...) w praktyce; argumenty semantyczne i definicje perswazyjne.
- Toposy w polskim prawie karnym i cywilnym.
- Koncepcje argumentacji prawniczej: ujęcia topiczno-retoryczne i proceduralne. Koncepcje rozumu publicznego i refleksyjnej równowagi a argumentacja prawnicza wobec pluralizmu prawnego oraz moralnego. Pogłębione omówienie i praktyczna ocena koncepcji argumentacji prawniczej w ujęciu Habermasa, Perelmana oraz Alexego.

Nazwa zajęć: Doktryna wolności słowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić istotę i funkcje swobody wypowiedzi w systemie prawa, scharakteryzować jej zadania, definicje oraz współczesne teorie, zarówno na gruncie prawa krajowego, jak i zagranicznego.
- Scharakteryzować genezę i historyczną ewolucję idei i teorii dotyczących wolności słowa i jej granic w myśli europejskiej i anglosaskiej.
- Przedstawić wiedzę na temat przepisów prawa dotyczących sfery swobody wypowiedzi oraz zasad wynikających z orzecznictwa sądów międzynarodowych oraz sądów powszechnych wybranych państw.
- Interpretować odnoszące się do swobody wypowiedzi odpowiednie przepisy prawa karnego, cywilnego, administracyjnego oraz innych gałęzi prawa wraz z orzeczeniami sądów w kontekście ochrony praw człowieka w demokracji liberalnej.
- Przeprowadzić analizę tekstu prawnego, zinterpretować go oraz wysnuć wnioski w kontekście stosowania prawa w praktyce prawa międzynarodowego oraz wybranych państw.
- Zastosować przepisy i przedstawić sposoby prawnego rozwiązania dowolnego konfliktu społecznego, w który zaangażowane jest prawo do wolności wypowiedzi.
- Przedstawić rozwiniętą umiejętność komunikacji interpersonalnej oraz umiejętność odwoływania się do systemu praw człowieka w jego praktycznym obowiązywaniu w odniesieniu do swobody wypowiedzi.
- Wyjaśnić rolę wolności słowa w amerykańskim systemie ochrony praw obywatelskich w oparciu o orzecznictwo Sądu Najwyższego USA.

Treści programowe dla zajęć:

- Istota i funkcje prawa do wolności wypowiedzi.
- Ewolucja liberalnej doktryny wolności słowa do końca XIX w.
- Współczesna amerykańska doktryna wolności słowa w orzecznictwie Sądu Najwyższego.
- Swoboda wypowiedzi i jej granice w prawie międzynarodowym.
- Swoboda wypowiedzi i jej granice w prawie europejskim.
- Granice swobody wypowiedzi w Konstytucji RP oraz orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego RP.
- Granice wolności słowa w prawie karnym w kontekście konfliktu z innymi wartościami, dobrami i interesami prawnie chronionymi.
- Wolność słowa a mowa nienawiści.
- Wolność słowa a obraza uczuć religijnych.

- Granice wolności słowa w prawie cywilnym, administracyjnym w kontekście konfliktu z innymi wartościami, dobrami i interesami prawnie chronionymi.
- Negacjonizm. Wolność słowa a swoboda wypowiedzi historycznej i ahistorycznej.
- Manipulacje medialne a marketing polityczny.
- Wolność słowa w internecie.

Nazwa zajęć: Europejskie prawo osobowe

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić istotę regulacji z zakresu europejskiego prawa osobowego.
- Objaśnić pojęcia z zakresu europejskiego prawa osobowego oraz scharakteryzować podstawowe jego instytucje.
- Wskazać zasady europejskiego prawa osobowego oraz jego funkcje.
- Przeprowadzić interpretację odpowiedniego przepisu z zakresu europejskiego prawa osobowego.
- Zastosować przepisy z zakresu europejskiego prawa osobowego w celu rozwiązania przypadku.
- Zaprezentować i uzasadnić pisemnie lub ustnie stanowisko w zakresie prawnych regulacji dotyczących europejskiego prawa osobowego.

Treści programowe dla zajęć:

- Historia Unii Europejskiej oraz systemu ochrony praw człowieka w ramach Rady Europy.
- System prawny Unii Europejskiej oraz Polski.
- System ochrony prawnej Trybunału Sprawiedliwości UE.
- Swobody traktatowe- swoboda przepływu osób.
- Wybrane orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości oraz Trybunału Praw Człowieka.
- Europejskie prawo rodzinne.

Nazwa zajęć: Europejskie prawo pracy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zdefiniować przedmiot europejskiego prawa pracy oraz scharakteryzować funkcje, zasady oraz źródła europejskiego prawa pracy
- Wskazać oraz przedstawić cechy dystynktywne podmiotów uwzględnionych w europejskim prawie pracy
- Wskazać oraz scharakteryzować źródła oraz prawny charakter europejskiego prawa pracy
- Scharakteryzować podstawy i zakres swobody przepływu pracowników w UE
- Zdefiniować i scharakteryzować kluczowe obszary regulacyjne dla europejskiego prawa pracy
- Wskazać oraz krytycznie ocenić poszczególne środki prawnej ochrony pracowników w europejskim prawie pracy
- Wskazać oraz scharakteryzować wpływ europejskiego prawa pracy na prawo krajowe
- Scharakteryzować i ocenić aktualny kształt regulacji prawnych z dziedziny europejskiego prawa pracy
- Scharakteryzować przyszłe kierunki legislacyjne europejskiego prawa pracy

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie europejskiego prawa pracy, jego treść, funkcje oraz najważniejsze zasady
- Źródła europejskiego prawa pracy
- Swoboda przepływu pracowników
- Podmioty europejskiego prawa pracy
- Równość traktowania mężczyzn i kobiet oraz równe traktowanie pracowników
- Warunki pracy oraz bezpieczeństwo i higiena pracy
- Prawa pracowników związane z restrukturyzacją zakładu pracy
- Zbiorowe prawo pracy w wymiarze europejskim
- Wpływ europejskiego prawa pracy na prawo krajowe oraz przyszłe kierunki działalności legislacyjnej

Nazwa zajęć: Gospodarka nieruchomościami

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić specyfikę regulacji prawnej w obszarze gospodarki nieruchomościami
- Objaśnić podstawowe pojęcia z zakresu prawa gospodarki nieruchomościami
- Przedstawić podstawowe konstrukcje stosowane w obszarze prawnych instrumentów w zakresie obrotu nieruchomościami i uzasadnić ich celowość w obszarze regulacji
- Zna i rozumie istotę oraz posiada umiejętność rozróżniania poszczególnych instytucji oraz stosunków prawnych występujących w zakresie gospodarki nieruchomościami
- Odnaleźć potrzebny przepis z zakresu gospodarki nieruchomościami w systemie obowiązującego prawa

- Przeprowadzić interpretację odpowiedniego przepisu uwzględniając cel regulacji
- Komunikować się w języku prawnym i prawniczym z zakresu prawa gospodarki nieruchomościami
- Zaprezentować i uzasadnić stanowisko w zakresie stosowania prawa gospodarki nieruchomościami

Treści programowe dla zajęć:

- Istota, źródła oraz podstawowe pojęcia i zasady prawa gospodarki nieruchomościami.
- Podstawowe konstrukcje prawne stosowane w regulacji obrotu nieruchomościami
- Stosunki prawne występujące w szeroko pojętym obrocie nieruchomościami
- Czynności prawne dokonywane w obrocie nieruchomościami (ich forma, charakter prawny, treść oraz skutki)
- Wybrane problemy z zakresu prawa gospodarki nieruchomościami, wymagające odnalezienia właściwego przepisu oraz dokonania jego prawidłowej wykładni i zaproponowania rozwiązania

Nazwa zajęć: Język obcy - angielski

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić i zastosować właściwe słownictwo, w tym słownictwo z różnych dziedzin prawa (prawo cywilne, prawo karne, prawo umów, prawo spółek, prawo własności intelektualnej itp.).
- Zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach, w tym tekstach prawniczych i tekstach związanych z różnymi dziedzinami prawa.
- Porozumiewać się z wykorzystaniem różnych technik komunikacyjnych, także ze specjalistami w zakresie różnych dziedzin prawa, posługując się językiem fachowym.
- Napisać spójny, logiczny, poprawny gramatycznie i ortograficznie tekst, w tym tekst o tematyce prawniczej, z uwzględnieniem aspektów stylistycznych oraz słownictwa fachowego z różnych dziedzin prawa.
- Przygotować wystąpienie ustne np. prezentację w języku angielskim, także na tematy związane z prawem.
- Dokonać właściwego wyboru informacji w celu sporządzenia streszczenia.
- Opisać różne sytuacje, w tym sytuacje prawne, dokonać porównania przypadków, przedstawić argumenty dla poparcia własnej tezy.
- Pracować w grupie.
- Samodzielnie korzystać z różnych źródeł informacji w celu rozbudowania swojej wiedzy prawniczej – ma przy tym świadomość poziomu swej wiedzy i umiejętności oraz zdaje sobie sprawę z konieczności ciągłego doszkalania się w zakresie kompetencji językowej i zawodowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Poznanie pojęć i terminologii z różnych dziedzin życia, w szczególności w zakresie prawa (prawo cywilne, prawo karne, prawo umów, prawo spółek, prawo własności intelektualnej itp.) oraz ich praktyczne stosowanie w mowie i piśmie.
- Czytanie i rozumienie angielskich tekstów, w tym tekstów związanych z różnymi dziedzinami prawa.
- Rozwijanie umiejętności swobodnego porozumiewania się w kontaktach, w tym zawodowych, z wykorzystaniem różnych technik komunikacyjnych oraz słownictwa fachowego.
- Zasady pisania spójnych i logicznych tekstów w języku angielskim, w tym tekstów o tematyce prawniczej, z uwzględnieniem aspektów formalnych, stylistycznych oraz słownictwa fachowego z różnych dziedzin prawa.
- Przygotowanie prezentacji w języku angielskim, w tym prezentacji z zakresu prawa; omówienie struktury prezentacji i jej elementów werbalnych i niewerbalnych.
- Streszczanie analizowanych materiałów w formie ustnej i pisemnej.
- Rozwiązywanie konkretnych problemów prawnych (case studies); przygotowanie, prowadzenie i udział w dyskusji; logiczne argumentowanie za lub przeciw określonej tezie.
- Prowadzenie i uczestniczenie w pracy w grupie.
- Przedstawienie form i możliwości samodzielnego rozwijania kompetencji językowej i zawodowej (kursy i testy online, egzaminy certyfikacyjne z angielskiego języka prawniczego, kontakty ze studentami i prawnikami z krajów angielskiego obszaru językowego, podręczniki i literatura fachowa w języku angielskim itp.).

Nazwa zajęć: Język obcy – francuski

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się studentb potrafi:

- Wyjaśnić i zastosować właściwe słownictwo, w tym słownictwo z różnych dziedzin prawa (prawo cywilne, prawo karne, prawo umów, prawo spółek, prawo własności intelektualnej itp.).
- Zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach, w tym tekstach prawniczych i tekstach związanych z różnymi dziedzinami prawa.

- Porozumiewać się z wykorzystaniem różnych technik komunikacyjnych, także ze specjalistami w zakresie różnych dziedzin prawa, posługując się językiem fachowym.
- Napisać spójny, logiczny, poprawny gramatycznie i ortograficznie tekst, w tym tekst o tematyce prawniczej, z uwzględnieniem aspektów stylistycznych oraz słownictwa fachowego z różnych dziedzin prawa.
- Przygotować wystąpienie ustne np. prezentację w języku francuskim, także na tematy związane z prawem.
- Dokonać właściwego wyboru informacji w celu sporządzenia streszczenia.
- Opisać różne sytuacje, w tym sytuacje prawne, dokonać porównania przypadków, przedstawić argumenty dla poparcia własnej tezy.
- Pracować w grupie.
- Samodzielnie korzystać z różnych źródeł informacji w celu rozbudowania swojej wiedzy prawniczej – ma przy tym świadomość poziomu swej wiedzy i umiejętności oraz zdaje sobie sprawę z konieczności ciągłego doszkalania się w zakresie kompetencji językowej i zawodowej

Treści programowe dla zajęć:

- Poznanie pojęć i terminologii z różnych dziedzin życia, w szczególności w zakresie prawa (prawo cywilne, prawo karne, prawo umów, prawo spółek, prawo własności intelektualnej itp.) oraz ich praktyczne stosowanie w mowie i piśmie.
- Czytanie i rozumienie francuskich tekstów, w tym tekstów związanych z różnymi dziedzinami prawa.
- Rozwijanie umiejętności swobodnego porozumiewania się w kontaktach, w tym zawodowych, z wykorzystaniem różnych technik komunikacyjnych oraz słownictwa fachowego.
- Zasady pisania spójnych i logicznych tekstów w języku francuskim, w tym tekstów o tematyce prawniczej, z uwzględnieniem aspektów formalnych, stylistycznych oraz słownictwa fachowego z różnych dziedzin prawa.
- Przygotowanie prezentacji w języku francuskim, w tym prezentacji z zakresu prawa; omówienie struktury prezentacji i jej elementów werbalnych i niewerbalnych.
- Streszczanie analizowanych materiałów w formie ustnej i pisemnej.
- Rozwiązywanie konkretnych problemów prawnych (case studies); przygotowanie, prowadzenie i udział w dyskusji; logiczne argumentowanie za lub przeciw określonej tezie.
- Prowadzenie i uczestniczenie w pracy w grupie.
- Przedstawienie form i możliwości samodzielnego rozwijania kompetencji językowej i zawodowej (kursy i testy online, egzaminy certyfikacyjne z francuskiego języka prawniczego, kontakty ze studentami i prawnikami z krajów francuskiego obszaru językowego, podręczniki i literatura fachowa w języku francuskim itp.).

Nazwa zajęć: Język obcy – niemiecki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Wyjaśnić i zastosować właściwe słownictwo, w tym słownictwo z różnych dziedzin prawa (prawo cywilne, prawo karne, prawo umów, prawo spółek, prawo własności intelektualnej itp.).
- Zrozumieć znaczenie głównych wątków przekazu zawartego w złożonych tekstach, w tym tekstach prawniczych i tekstach związanych z różnymi dziedzinami prawa.
- Porozumiewać się z wykorzystaniem różnych technik komunikacyjnych, także ze specjalistami w zakresie różnych dziedzin prawa, posługując się językiem fachowym.
- Napisać spójny, logiczny, poprawny gramatycznie i ortograficznie tekst, w tym tekst o tematyce prawniczej, z uwzględnieniem aspektów stylistycznych oraz słownictwa fachowego z różnych dziedzin prawa.
- Przygotować wystąpienie ustne np. prezentację w języku niemieckim, także na tematy związane z prawem.
- Dokonać właściwego wyboru informacji w celu sporządzenia streszczenia.
- Opisać różne sytuacje, w tym sytuacje prawne, dokonać porównania przypadków, przedstawić argumenty dla poparcia własnej tezy.
- Pracować w grupie.
- Samodzielnie korzystać z różnych źródeł informacji w celu rozbudowania swojej wiedzy prawniczej – ma przy tym świadomość poziomu swej wiedzy i umiejętności oraz zdaje sobie sprawę z konieczności ciągłego doszkalania się w zakresie kompetencji językowej i zawodowej.

Treści programowe dla zajęć:

- Poznanie pojęć i terminologii z różnych dziedzin życia, w szczególności z zakresu prawa (prawo cywilne, prawo karne, prawo umów, prawo spółek, prawo własności intelektualnej itp.) oraz ich praktyczne stosowanie w mowie i piśmie.
- Czytanie i rozumienie niemieckich tekstów, w tym tekstów związanych z różnymi dziedzinami prawa.

- Rozwijanie umiejętności swobodnego porozumiewania się w kontaktach, w tym zawodowych, z wykorzystaniem różnych technik komunikacyjnych oraz słownictwa fachowego.
- Zasady pisania spójnych i logicznych tekstów w języku niemieckim, w tym tekstów o tematyce prawniczej, z uwzględnieniem aspektów formalnych, stylistycznych oraz słownictwa fachowego z różnych dziedzin prawa.
- Przygotowanie prezentacji w języku niemieckim, w tym prezentacji z zakresu prawa; omówienie struktury prezentacji i jej elementów werbalnych i niewerbalnych.
- Streszczanie analizowanych materiałów w formie ustnej i pisemnej.
- Rozwiązywanie konkretnych problemów prawnych (case studies); przygotowanie, prowadzenie i udział w dyskusji; logiczne argumentowanie za lub przeciw określonej tezie.
- Prowadzenie i uczestniczenie w pracy w grupie.
- Przedstawienie form i możliwości samodzielnego rozwijania kompetencji językowej i zawodowej (kursy i testy online, egzaminy certyfikacyjne z niemieckiego języka prawniczego, kontakty ze studentami i prawnikami z krajów niemieckiego obszaru językowego, podręczniki i literatura fachowa w języku niemieckim itp.).

Nazwa zajęć: **Komunikacja językowa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma elementarną wiedzę o komunikacji językowej i potrafi ją wykorzystać w praktyce. Zna podstawowe pojęcia z zakresu wiedzy o komunikacji językowej i potrafi ich użyć na gruncie nauk prawnych.
- Ma wiedzę na temat roli języka jako narzędzia komunikowania. Jest świadomy złożoności procesu komunikacji językowej i potrafi zidentyfikować podstawowe przyczyny jego zakłóceń.
- Potrafi ocenić poziom kompetencji komunikacyjnej nadawcy i odbiorcy wypowiedzi w poszczególnych aspektach ich językowej sprawności komunikacyjnej. Potrafi dokonać analizy i oceny rozmaitych wypowiedzi przez pryzmat kryteriów analizowanych na zajęciach. W szczególności umie rozpoznać aspekt aktu mowy, oraz zakwalifikować ten akt do określonej kategorii w oparciu o różne kryteria. Potrafi określić funkcję oraz typ wypowiedzi, jak również jej presupozycje (także w ramach poziomej interpretacji tekstu prawnego).
- Potrafi wskazać na perswazyjny (manipulatorski itp.) charakter wypowiedzi i wyjaśnić, w czym (w jaki sposób) się on przejawia. Zna sposoby (narzędzia itd.) pozwalające weryfikować wiarygodność informacji internetowych, treści przekazów medialnych i politycznych.

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe pojęcia związane z komunikacją językową.
- Typy, formy i narzędzia komunikacji językowej. Cechy procesu komunikacji językowej. Akt komunikacji językowej i jego składniki (nadawca, odbiorca, kontakt, komunikat, kod, kontekst, kanał). Funkcje języka i wypowiedzi (I). Podział wypowiedzi z uwagi na ich funkcje. Zakłócenia procesu komunikacji.
- Kryteria oceny zachowań komunikacyjnych. Kompetencja komunikacyjna.
- Językowa sprawność komunikacyjna (systemowa, społeczna, sytuacyjna, pragmatyczna). Kryteria doboru środków językowych i stylistycznych. Odmiany, rejestry i style współczesnego języka polskiego.
- Językowa sprawność systemowa.
- Poprawność językowa. Norma językowa. Typy błędów językowych. Słowniki i poradniki poprawnościowe.
- Językowa sprawność społeczna i sytuacyjna.
- Role językowe i role społeczne. Poziomy komunikowania. Sytuacja językowa.
- Językowa sprawność pragmatyczna.
- Funkcje języka i wypowiedzi (II). Struktura (aspekty) aktu mowy. Rodzaje (podziały) aktów mowy. Dyrektywne i performatywne akty mowy. Fortunność a skuteczność aktu mowy. Bezpośrednie i pośrednie akty mowy. Intencja komunikacyjna. Presupozycje. Implikatury i maksymy konwersacyjne.
- Poziomowa interpretacja tekstu prawnego – poziomy: deskryptywny, dyrektywny i presupozycji.
- Perswazja a manipulacja. Populizm językowy. Język jako narzędzie propagandy i dezinformacji. Sposoby (narzędzia itd.) pozwalające weryfikować wiarygodność informacji internetowych, treści przekazów medialnych czy politycznych.

Nazwa zajęć: **Kryminalistyka - wykład**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Objaśnić podstawowe pojęcia kryminalistyki, a w szczególności pojęcia dotyczące śladów kryminalistycznych

- Scharakteryzować możliwości wykorzystania śladów kryminalistycznych w postępowaniach prawnych, a w szczególności śladów dermatoskopijnych, biologicznych, traseologicznych, mechanoskopijnych, śladów użycia broni palnej, śladów związanych z dokumentami oraz śladów pamięciowych
- Sporządzić kryminalistyczne wersje zdarzenia oraz wskazać możliwości ich sprawdzenia
- Wybrać odpowiedni do sprawy zakres badań śladów kryminalistycznych oraz sformułować pytania do biegłego dotyczące badania tych śladów
- Przeprowadzić dowodzenie na podstawie śladów kryminalistycznych oraz wyników ich badania

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie i historia kryminalistyki
- Ślady kryminalistyczne
- Ślady dermatoskopijne
- Ślady biologiczne
- Ślady traseologiczne
- Ślady mechanoskopijne i ślady użycia broni palnej
- Mikroślady i ślady zapachowe
- Kryminalistyczna problematyka dokumentów
- Oględziny, ekspertyza biegłego
- Ślady pamięciowe

Nazwa zajęć: Kryminologia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Objaśnić podstawowe pojęcia z zakresu wiedzy o przestępczości i przestępcy
- Scharakteryzować najistotniejsze metody badawcze kryminologii
- Scharakteryzować najważniejsze teorie pochodzenia przestępczości, w tym społeczne, biologiczne, psychologiczne i ekonomiczne
- Wyjaśnić społeczne znaczenie przestępczości, jej konsekwencje dla całości systemu społecznego
- Przedstawić możliwości zapobiegania przestępczości

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie kryminologii
- Historyczny rozwój poglądów na przestępstwo i przestępczość
- Metody badawcze kryminologii. Statystyki przestępczości
- Koncepcje antropologiczne i biologiczne
- Koncepcje socjologiczne i ekonomiczne
- Koncepcje psychologiczne
- Agresja i jej przyczyny
- Środki odurzające i alkohol
- Psychopatia i socjopatia
- Zapobieganie przestępczości

Nazwa zajęć: Logika prawnicza

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie podstawowe pojęcia logiki formalnej, w szczególności z zakresu: rachunku zdań, rachunku predykatów, zbiorów, relacji, definiowania, wnioskowań, teorii nazw, erotetyki, modalności.
- Potrafi posługiwać się podstawowymi pojęciami logiki formalnej.
- Zna i rozumie podstawowe konstrukcje logiczne, w szczególności z zakresu: rachunku zdań, rachunku predykatów, zbiorów, relacji, definiowania, wnioskowań, teorii nazw, erotetyki, modalności.
- Potrafi posługiwać się podstawowymi konstrukcjami logiki formalnej.
- Potrafi stosować podstawowe konstrukcje logiczne w rozumowaniach prawniczych.
- Zna i rozumie związki pomiędzy językiem logiki a językiem naturalnym (w tym prawnym i prawniczym).
- Potrafi analizować teksty sformułowane w językach prawnym oraz prawniczym oraz wypowiedzi uczestników dyskursu prawniczego pod kątem ich zgodności z podstawowymi konstrukcjami logicznymi.
- Potrafi podejmować i uzasadniać decyzje prawne z uwzględnieniem konstrukcji logicznych.

Treści programowe dla zajęć:

- Rachunek zdań (Z. Ziemiński).
- Wprowadzenie do rachunku predykatów (W. Patryas).
- Zbiory (W. Patryas).
- Relacje (W. Patryas).
- Język (Z. Ziemiński).

- Definicje (Z. Ziemiński).
- Wnioskowania (Z. Ziemiński).
- Elementy teorii nazw (Z. Ziemiński).
- Podstawy erotetyki (Z. Ziemiński).
- Modalności logiczne (Z. Ziemiński).
- Rozumowanie w oparciu o postawione zadania (Z. Ziemiński).
- Przyczyny nieporozumień (Z. Ziemiński).
- Umiejętność dyskusowania. Argumentacja. Spory o fakty i oceny.

Nazwa zajęć: **Medyczne prawo karne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić istotę i funkcje medycznego prawa karnego w rodzimym systemie prawnym
- Objaśnić ważne pojęcia medycznego prawa karnego oraz scharakteryzować instytucje medycznego prawa karnego z odwołaniem do aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa
- Scharakteryzować historyczne, filozoficzne i
- ustrojowe podstawy obowiązującego medycznego prawa karnego oraz wyjaśnić zasady i sposoby jego stanowienia
- Odnaleźć potrzebny przepis o charakterze karnym w systemie obowiązującego prawa, zwłaszcza w prawie medycznym
- Przeprowadzić interpretację odpowiedniego przepisu karnego w oparciu o przyjęte metody i reguły wykładni karnoprawnej

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie, istota i miejsce medycznego prawa karnego w systemie prawnym; rozwój medycznego prawa karnego
- Kryteria rozgraniczające przestępstwa tzw. „medyczne” od innych naruszeń prawa.
- Charakterystyka i ustawowe znamiona przestępstwa tzw. „medycznego”.
- Formy popełnienia przestępstwa tzw. „medycznego”; okoliczności uchylające odpowiedzialność za przestępstwo tzw. „medyczne”
- Zbieg przepisów i czynów w medycznym prawie karnym.
- Sankcje za popełnienie przestępstwa tzw. „medycznego”: zasady i dyrektywy wymiaru kary i innych środków.
- Okoliczności wpływające na wymiar kary i środka karnego za przestępstwo tzw. „medycznego”. Znaczenie odpowiedzialności dyscyplinarnej.
- Systematyka typów przestępstw tzw. „medycznych”

Nazwa zajęć: **Nietypowe formy zatrudnienia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Przedstawić umowne pracownicze formy zatrudnienia oraz omówić prawo pracy jako instrument polityki społecznej
- Przedstawić pozaumowne stosunki pracy oraz wyjaśnić ich specyfikę
- Poprawnie scharakteryzować pojęcia związane z zatrudnieniem cywilnoprawnym
- Omówić istotne kwestie związane z problematyką kontraktów menadżerskich
- Omówić zagadnienia związane z problematyką zatrudnienia lekarzy
- Przedstawić problematykę pracy tymczasowej
- Poprawnie scharakteryzować zagadnienie telepracy i pracy zdalnej
- Omówić problematykę „samozatrudnienia” przytaczając jednocześnie odpowiednie przykłady

Treści programowe dla zajęć:

- Umowne i pozaumowne stosunki pracy
- Zatrudnienie cywilnoprawne – praca nakładczą, umowa zlecenia
- Kontrakty menadżerskie
- Problematyka zatrudniania lekarzy
- Praca tymczasowa
- Telepraca i praca zdalna
- Problematyka „samozatrudnienia” na przykładzie umowy agencji

Nazwa zajęć: **Obrót dziełami sztuki**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma pogłębioną wiedzę o teoretycznej istocie prawa, a w szczególności o rodzajach, treści i funkcjach przepisów prawa i norm prawnych, jak również o pojęciach prawnych. Rozumie prawny kontekst

otaczającej go rzeczywistości i potrafi analizować ją w oparciu o reguły prawniczego rozumowania i obowiązujące normy prawne. jest świadomym i kreatywnym uczestnikiem życia społecznego, jak również jest świadomy szczególnej roli prawa i prawnika w życiu społecznym i w funkcjonowaniu państwa

- Ma ogólną teoretyczną wiedzę z ekonomii, socjologii, historii sztuki ze szczególnym uwzględnieniem powiązania tych dyscyplin z prawem z uwagi na konieczność rozumienia mechanizmów funkcjonujących na rynku sztuki, potrafi wykorzystać swoją jest świadomym i kreatywnym uczestnikiem życia społecznego wiedzę prawniczą w życiu codziennym,
- Ma pogłębioną wiedzę o teoretycznej istocie obrotu dziełami sztuki – z punktu widzenia przedmiotów (dzieł sztuki) i podmiotów funkcjonujących na rynku sztuki. Rozumie potrzebę permanentnego kształcenia się w zakresie prawa i nauk prawnych.
- Ma rozszerzoną wiedzę o kształtowaniu się rodzimego i obcego prawa regulującego obrót dziełami sztuki ochrony zabytków w obszarze prawa administracyjnego. Potrafi zakwalifikować prawnie podstawowe zdarzenie faktyczne na podstawie obowiązującego prawa. Potrafi w podstawowym zakresie przedstawić sposoby prawnego rozwiązania konfliktu z zakresu administracyjnych aspektów obrotu dziełami sztuki
- Ma rozszerzoną wiedzę o kształtowaniu się rodzimego i obcego prawa regulującego obrót dziełami sztuki w obszarze prawa karnego. Potrafi zakwalifikować prawnie podstawowe zdarzenie faktyczne na podstawie obowiązującego prawa. Potrafi w podstawowym zakresie przedstawić sposoby prawnego rozwiązania konfliktu z zakresu prawnokarnych aspektów obrotu dziełami sztuki
- Ma rozszerzoną wiedzę o kształtowaniu się rodzimego i obcego prawa regulującego obrót dziełami sztuki w obszarze prawa cywilnego. Potrafi zakwalifikować prawnie podstawowe zdarzenie faktyczne na podstawie obowiązującego prawa. Potrafi w podstawowym zakresie przedstawić sposoby prawnego rozwiązania konfliktu z zakresu cywilnoprawnych aspektów rynku sztuki
- Ma rozszerzoną wiedzę o kształtowaniu się regulacji rynku sztuki w obszarze prawa międzynarodowego i europejskiego. Ma rozszerzoną teoretyczną wiedzę o instytucjach i prawie Unii Europejskiej i wzajemnych relacjach pomiędzy prawem polskim i prawem Unii Europejskiej. Potrafi zakwalifikować prawnie podstawowe zdarzenie faktyczne na podstawie obowiązującego prawa. Potrafi w podstawowym zakresie przedstawić sposoby prawnego rozwiązania konfliktu z zakresu międzynarodowych i europejskich regulacji obrotu dziełami sztuki.
- Ma rozszerzoną wiedzę o sposobach odnajdowania podstawowych przepisów obowiązującego prawa w zakresie obrotu dziełami sztuki. Potrafi przeprowadzić wykładnię prawną podstawowego tekstu prawnego. Potrafi w podstawowym zakresie przedstawić sposoby prawnego rozwiązania dowolnego konfliktu społecznego w obszarze rynku sztuki. Rozumie ekonomiczny kontekst podejmowanych i realizowanych przez siebie decyzji z zakresu prawa regulującego obrót dziełami sztuki
- Ma rozszerzoną teoretyczną wiedzę o sposobach rozwiązywania praktycznych przypadków prawnych (casusów) na podstawie obowiązującego prawa. Rozumie prawny kontekst otaczającej go rzeczywistości i potrafi ją analizować. Potrafi podejmować i realizować decyzje (w tym – prawne) samodzielnie, jak i kolegialnie.
- Ma rozszerzoną teoretyczną wiedzę o zasadach właściwego komunikowania się językiem prawnym i prawniczym. Potrafi posługiwać się językiem prawnym i prawniczym wyrastającym z nauki prawa prywatnego i publicznego w stopniu gwarantującym skuteczną komunikację, w tym m. in. potrafi właściwie używać pojęć odnoszących się do rynku sztuki z zakresu prawa cywilnego, administracyjnego i karnego.

Treści programowe dla zajęć:

- Obrót dziełami sztuki – podstawowe zagadnienia. Terminologia.
- Aspekty ekonomiczne rynku sztuki (ekonomia, prawo, historia sztuki)
- Obrót dziełami sztuki - regulacje cywilnoprawne
- Obrót dziełami sztuki - regulacje karnoprawne
- Obrót dziełami sztuki – regulacje administracyjnoprawne
- Obrót dziełami sztuki w obszarze prawa europejskiego i międzynarodowego
- Kazusy z obszaru handlu dziełami sztuki jako ilustracja skuteczności lub braku skuteczności obowiązujących regulacji prawnych

Nazwa zajęć: Ocena dowodów

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Objaśnić podstawowe pojęcia z zakresu oceny dowodów oraz podejścia bayesowskiego do tej oceny
- Scharakteryzować historyczny rozwój metod oceny dowodów oraz podstawy prawne tej oceny
- Sformułować hipotezy główną i alternatywną dla wybranych dowodów z badań śladów kryminalistycznych

- Zastosować teoremat Bayesa do oceny wybranych dowodów z badań śladów kryminalistycznych
- Rozpoznać błędy oceny dowodów

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie dowodu; Klasyfikacje dowodów; Przepisy regulujące ocenę dowodów w procesie karnym, cywilnym i administracyjnym
- Ocena dowodów w rozwoju historycznym: siła dyskryminacji, prawdopodobieństwo istotności, prawdopodobieństwo przypadkowej zgodności, iloraz wiarygodności
- Pojęcie prawdopodobieństwa; Prawa prawdopodobieństwa; Prawdopodobieństwo warunkowe, Pojęcie szansy
- Teoremat Bayesa; Iloraz wiarygodności; Szansa a priori i szansa a posteriori
- Pojęcie hipotezy; Hipotezy główna i alternatywna; Reguły formułowania hipotez; Hierarchia hipotez; Modelowe hipotezy alternatywne
- Reguły łącznej oceny dowodów; Ocena dowodów niezależnych; Ocena dowodów zależnych; Szacowanie szansy a priori
- Pojęcie sofizmu i błędów oceny; Rodzaje błędów oceny: błąd prokuratora, błąd adwokata; Inne rodzaje błędów oceny
- Pojęcie siły dowodu; Sposoby prezentacji siły dowodu
- Ocena dowodu z badań śladów biologicznych, dermatoskopijnych, traseologicznych, mechanoskopijnych, śladów użycia broni palnej oraz śladów w postaci szkła i włókien; Ocena dowodu z badań dokumentów; Ocena dowodu z zeznań świadka i z okazania; Ocena dowodu z badań na ustalenie pokrewieństwa

Nazwa zajęć: Postępowanie karne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wskazać zasady polskiego procesu karnego, kształtujące jego model, określić szczególne cechy aktualnie obowiązującego procesu karnego, jego istotę, przedmiot, funkcje i gwarancje procesowe. Opisać zagadnienia związane z obowiązywaniem prawa karnego procesowego w miejscu i czasie. Dokładnie scharakteryzować zasady prawa karnego procesowego intertemporalnego. Przedstawić metody wykładni prawa karnego procesowego.
- Określić warunki dopuszczalności procesu karnego a także wskazać uczestników postępowania karnego i ich role procesowe. Omówić kwestię zdolności procesowej i legitymacji do procesu karnego. Dokładnie scharakteryzować strony procesu karnego, ich przedstawicieli procesowych. Opisać system organów procesu karnego i związane z ich funkcjonowaniem podstawowe zasady ustrojowo-organizacyjne.
- Scharakteryzować najważniejsze instytucje uregulowane w części ogólnej kodeksu postępowania karnego. Posiada wiedzę o czynnościach procesowych, postępowaniu dowodowym, systemie środków przymusu.
- Dobrze scharakteryzować wszystkie stadia, fazy i etapy procesu. Znając dynamikę procesu karnego, wskazać na uprawnienia i obowiązki uczestników procesu karnego, a także prognozować ich wpływ na tok postępowania.
- Wskazać podstawowe różnice pomiędzy najważniejszymi zmianami instytucjonalnymi w prawie karnym procesowym oraz potrafi opisywać aktualne kierunki jego zmian.
- Określić podstawowe kierunki orzecznictwa sądów i trybunałów krajowych i międzynarodowych w zakresie prawa karnego procesowego. Potrafi także opisać kluczowe i aktualne problemy sporne w doktrynie polskiej procedury karnej.
- Wskazać mechanizmy działające w ramach współpracy międzynarodowej w sprawach karnych. Opisywać wybrane instytucje w ramach tzw. klasycznej współpracy pomiędzy państwami oraz współpracy pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Scharakteryzować kierunki europeizacji prawa karnego procesowego.

Treści programowe dla zajęć:

- Model polskiego procesu karnego. Zasady Procesu karnego.
- Warunki dopuszczalności procesu karnego.
- Uczestnicy procesu karnego.
- Czynności procesowe.
- Środki przymusu w procesie karnym.
- Postępowanie dowodowe.
- Postępowanie przygotowawcze.
- Postępowanie główne. Postępowania szczególne.
- Postępowanie odwoławcze. Nadzwyczajne środki zaskarżania.
- Współpraca międzynarodowa w sprawach karnych.

Nazwa zajęć: Praktyka zawodowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna strukturę organizacyjną jednostki, w której odbywa praktykę; zna przepisy regulujące jej funkcjonowanie oraz potrafi wykonywać powierzone czynności organizacyjno-techniczne.
- Potrafi zastosować w praktyce przepisy właściwe dla funkcjonowania jednostki, w której odbywa praktykę.
- Potrafi rozwiązywać problemy prawne związane ze specyfiką stosowania prawa w ramach działalności instytucji, w której odbywa praktykę.
- Potrafi przygotować projekty dokumentów związanych z funkcjonowaniem jednostki, w której odbywa praktykę (np. projekty decyzji, pism procesowych, stanowisk i opinii).
- Potrafi wykonać zadania merytoryczne powierzone w ramach odbywanej praktyki.

Treści programowe dla zajęć:

- Struktura organizacyjna, zadania oraz funkcje instytucji, w której odbywana jest praktyka.
- Przedmiot działania instytucji, w której odbywana jest praktyka, ze szczególnym uwzględnieniem praktycznego zastosowania przepisów prawa właściwych dla funkcjonowania tej instytucji.
- Samodzielne wykonywanie powierzonych zadań praktycznych, pod właściwym nadzorem, mające na celu odpowiednie przygotowanie do wykonywania określonego zawodu związanego ze stosowaniem prawa.

Nazwa zajęć: Prawo administracyjne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić istotę i funkcje prawa administracyjnego w rodzimym systemie prawnym.
- Objaśnić ważne pojęcia nauki prawa administracyjnego oraz scharakteryzować instytucje prawa administracyjnego z odwołaniem do aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa.
- Scharakteryzować ustrojowe podstawy obowiązującego prawa administracyjnego oraz wyjaśnić zasady i sposoby jego stanowienia, w tym w odniesieniu do prawa Unii Europejskiej.
- Odnaleźć potrzebny przepis prawa administracyjnego, w tym w prawie Unii Europejskiej.
- Przeprowadzić interpretację odpowiedniego przepisu prawa administracyjnego w oparciu o przyjęte metody i reguły wykładni.
- Zastosować przepis prawa administracyjnego, a w szczególności rozwiązać casus związany z jurysdykcją administracyjną.
- Komunikować się w języku prawnym i prawniczym z zakresu prawa administracyjnego.
- Zaprezentować i uzasadnić pisemnie lub ustnie stanowisko w zakresie stosowania prawa administracyjnego materialnego.

Treści programowe dla zajęć:

- Poglądy na istotę i funkcje prawa administracyjnego.
- Źródła i wykładnia prawa administracyjnego.
- Zagadnienia ogólne, takie jak: stosunek administracyjnoprawny, podmioty administrowane i administrowane.
- Prawne formy działania administracji.
- Administracja rządowa centralna i terenowa.
- Samorząd terytorialny.
- Prywatyzacja w administracji publicznej.
- Kontrola w administracji publicznej.
- Wybrane zagadnienia materialnego prawa administracyjnego.

Nazwa zajęć: Prawo energetyczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Zdefiniować pojęcie prawa energetycznego, określić genezę, zakres oraz źródła polskiego i unijnego prawa energetycznego
- Scharakteryzować cele polskiej i unijnej polityki energetycznej oraz wyjaśnić zasady opracowywania i przyjmowania polityki energetycznej państwa
- Wyjaśnić pojęcie „regulacji sektorowej” i jej cele. Scharakteryzować pozycję prawną, zadania i kompetencje organów właściwych w sprawach energetyki
- Określić charakter prawny i opisać przebieg postępowania przed Prezesem Urzędu Regulacji Energetyki (URE) oraz postępowania odwoławczego
- Wymienić i scharakteryzować instrumenty regulacji rynku energetycznego należące do Prezesa URE oraz wyjaśnić cele, jakie mają zostać za ich pomocą osiągnięte

- Wymienić i scharakteryzować rodzaje działalności gospodarczej na rynku elektroenergetycznym, gazowym, paliwowym oraz ciepłowniczym i określić, które rodzaje działalności wykonywane są w warunkach monopolu. Scharakteryzować zasady: dostępu stron trzecich do sieci (third-party access; TPA) oraz rozdzielenia poszczególnych rodzajów działalności (unbundling)
- Wyjaśnić pojęcia i zasady dotyczące działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii oraz scharakteryzować rodzaje jednostek wytwarzania energii, w tym wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych (OZE). Wyjaśnić na czym polega tzw. „obligo giełdowe”. Scharakteryzować zasady funkcjonowania rynku mocy
- Wyjaśnić, na czym polegają instrumenty oraz mechanizmy wsparcia wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych. Scharakteryzować obowiązki sprzedawcy zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej
- Określić status prawny prosumenta, prosumenta wirtualnego oraz prosumenta zbiorowego energii odnawialnej, spółdzielni energetycznej i klastra energii. Obliczyć (na danym przykładzie) wysokość opustów przysługujących prosumantom energii odnawialnej oraz spółdzielniom energetycznym na zasadzie „net-meteringu” oraz wysokość wsparcia przysługującego prosumantom, prosumantom wirtualnym oraz prosumantom zbiorowym energii odnawialnej na zasadzie „net-bilingu”
- Wyjaśnić pojęcia i zasady dotyczące działalności gospodarczej w zakresie przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej, wymienić zadania operatora systemu przesyłowego (OSP) oraz operatora systemu dystrybucyjnego (OSD). Scharakteryzować zasady przyłączenia do sieci przesyłowej i dystrybucyjnej, określić wysokość opłaty za przyłączenie oraz obliczyć (na zadanym przykładzie) wysokość zaliczki na poczet opłaty przyłączeniowej. Wymienić przesłanki odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci
- Wyjaśnić pojęcia i zasady dotyczące działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną oraz dokonywania zmiany sprzedawcy energii. Scharakteryzować poszczególne rodzaje opłat zawartych w taryfie G11 (taryfa dla odbiorców energii w gospodarstwach domowych) oraz uprawnienia odbiorców wrażliwych energii elektrycznej
- Wyjaśnić pojęcia i zasady dotyczące działalności gospodarczej w zakresie dostarczania i obrotu paliwami ciekłymi (płynnymi) w zakresie paliw: „tradycyjnych” oraz alternatywnych (w tym biopaliw). Uzasadnić, dlaczego paliwa alternatywne mają zastąpić tradycyjne paliwa ciekłe. Scharakteryzować zadania gmin w dziedzinie elektromobilności, w tym zasady ustanawiania stref czystego transportu
- Scharakteryzować strukturę i zasady funkcjonowania sektora gazowego oraz wymienić rodzaje paliw gazowych
- Wyjaśnić pojęcia i zasady dotyczące działalności gospodarczej w zakresie przesyłania i dystrybucji paliw gazowych. Wymienić zadania OSP oraz OSD. Scharakteryzować zasady przyłączenia do sieci przesyłowej i dystrybucyjnej. Wymienić przesłanki odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci
- Wyjaśnić pojęcia i zasady dotyczące działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami gazowymi oraz dokonywania zmiany sprzedawcy tych paliw. Scharakteryzować uprawnienia odbiorców wrażliwych paliw gazowych

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie, geneza, zakres i źródła prawa energetycznego
- Cele polskiej i unijnej polityki energetycznej. Tryb opracowywania i przyjmowania oraz charakter prawny polityki energetycznej państwa
- Krajowe i unijne organy właściwe w sprawach energetyki. Pojęcie i cele „regulacji sektorowej”. Pozycja i zadania Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (URE) jako organu regulacyjnego na rynku energetycznym. Niezależność organu regulacyjnego. Agencja ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (Agency for the Cooperation of Energy Regulators; ACER). Europejskie organizacje zrzeszające operatorów systemów energetycznych. Zadania gmin w dziedzinie energetyki.
- Postępowanie przed Prezesem URE i postępowanie odwoławcze
- Instrumenty regulacji rynku energetycznego przez Prezesa URE: koncesjonowanie, nakaz kontynuowania działalności koncesjonowanej, wpis do rejestru działalności regulowanej, zatwierdzanie taryf, uzgadnianie planów rozwoju przedsiębiorstw energetycznych, zatwierdzanie instrukcji ruchu i eksploatacji systemów dystrybucyjnych i przesyłowych (IRiES), rozstrzyganie sporów, nakładanie kar pieniężnych
- Struktura i zasady funkcjonowania rynku energetycznego z uwzględnieniem specyfiki sektorów: elektroenergetycznego, gazowego, paliwowego i ciepłowniczego oraz zjawisko monopolu. Pojęcie przedsiębiorstwa energetycznego oraz przedsiębiorstwa zintegrowanego pionowo, pojęcia: przesyłanie, dystrybucja oraz obrót paliwami i energią. Zasada dostępu stron trzecich do sieci (third-party access; TPA), zasada rozdzielenia poszczególnych rodzajów działalności (unbundling)
- Zasady podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej. Pojęcia: jednostka wytwórcza, instalacja wytwórcza, elektrownia systemowa, elektrociepłownia, kogeneracja i trójgeneracja. Pojęcie odnawialnych źródeł energii (OZE) i rodzaje energii odnawialnych. Pojęcie elektrowni węglowej, atomowej, wiatrowej, wodnej, fotowoltaicznej,

- słonecznej; podział elektrowni wiatrowych na „on-shore” i „off-shore”. Pojęcie mikroinstalacji oraz małej instalacja OZE. Tzw. „obligo giełdowe” wytwórców energii elektrycznej. Zasady funkcjonowania rynku mocy
- Instrumenty i mechanizmy wsparcia wytwarzania energii ze źródeł odnawialnych w systemach: świadectw pochodzenia („zielonych certyfikatów”), aukcyjnym oraz taryf gwarantowanych. Zadania sprzedawcy zobowiązanego oraz operatora rozliczeń energii odnawialnej. Instytucja gwarancji pochodzenia energii ze źródeł odnawialnych
 - Status prawny prosumenta, prosumenta zbiorowego oraz prosumenta wirtualnego energii odnawialnej, klastra energii oraz spółdzielni energetycznej. Pojęcie niezależnego agregatora, obywatelskiej społeczności energetycznej oraz społeczności energetycznej działającej w zakresie energii odnawialnej
 - Zasady podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej. Pojęcie sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, pojęcie i zadania operatora systemu przesyłowego (OSP) oraz operatora systemu dystrybucyjnego (OSD). Rola PSE S.A. na polskim rynku energetycznym. Pojęcie bilansowania systemu. Zasady przyłączenia do sieci przesyłowej i dystrybucyjnej. Opłata za przyłączenie do sieci oraz zaliczka na poczet opłaty przyłączeniowej. Odmowa zawarcia umowy o przyłączenie do sieci
 - Zasady podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią. Zasada swobodnego wyboru sprzedawcy energii. Pojęcie usługi powszechnej na rynku energetycznym. Umowa sprzedaży energii, umowa kompleksowa, usługa kompleksowa, sprzedawca z urzędu oraz sprzedawca rezerwowi. Struktura taryfy G11 (dla odbiorców energii w gospodarstwach domowych). Sytuacja prawna odbiorców wrażliwych energii elektrycznej
 - Zasady funkcjonowania i struktura sektora paliw ciekłych (płynnych). Rodzaje paliw ciekłych. Zasady podejmowania i wykonywania działalności w zakresie wytwarzania i wprowadzania do obrotu biopaliw i biokomponentów. Pojęcia: paliwa alternatywne, elektromobilność, pojazd elektryczny, ładowanie, ogólnodostępna stacja i punkt ładowania. Zadania gmin w dziedzinie elektromobilności, w tym ustanawianie stref czystego transportu
 - Zasady funkcjonowania i struktura sektora gazowego. Pojęcie paliw gazowych. Rodzaje gazu: gaz wytwarzany (biogaz, liquefied petroleum gas - LPG, węglowy, drzewny), gaz wydobywany (gaz ziemny lub inaczej naturalny, natural gas - NG), gaz w postaci skroplonej (liquefied natural gas - LNG) oraz sprężonej (compressed natural gas - CNG), gaz z łupków, „tight gas”, hydraty metanu. Pojęcie instalacji magazynowej i status prawny operatora systemu magazynowania (OSM). Pojęcie instalacji skroplonego gazu ziemnego i status prawny operatora systemu skraplania (OSS)
 - Zasady podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie przesyłania i dystrybucji paliw gazowych. Pojęcie sieci przesyłowych i dystrybucyjnych oraz gazociągów tranzytowych. Status prawny OSP i OSD w sektorze gazowym. Rola OGP GAZ SYSTEM S.A. na polskim rynku gazowym
 - Zasady podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej w zakresie obrotu gazem. Tzw. „obligo giełdowe” na rynku hurtowym. Umowa sprzedaży paliw gazowych, umowa kompleksowa, usługa kompleksowa, sprzedawca z urzędu oraz sprzedawca rezerwowi. Zasady zmiany sprzedawcy paliw gazowych. Sytuacja prawna odbiorców wrażliwych paliw gazowych

Nazwa zajęć: **Prawo finansowe**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić istotę i funkcje prawa finansowego i finansów publicznych w rodzimym systemie prawnym oraz w prawie UE.
- Objaśnić ważne pojęcia prawa finansowego i nauki finansów publicznych oraz charakteryzować instytucje prawa finansowego z odwołaniem do aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa.
- Scharakteryzować historyczne i ustrojowe podstawy obowiązującego prawa finansowego, w tym również w płaszczyźnie prawa UE oraz wyjaśnić zasady i sposoby jego stanowienia.
- Odnaleźć potrzebny przepis prawa finansowego w systemie obowiązującego prawa.
- Przeprowadzić interpretację odpowiedniego przepisu prawa finansowego w oparciu o przyjęte metody i reguły wykładni prawnofinansowej.
- Zastosować przepis prawa finansowego, a w szczególności rozwiązać casus związany z odpowiedzialnością za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.
- Komunikować się w języku prawnym i prawniczym z zakresu prawa finansowego i finansów publicznych.
- Zaprezentować i uzasadnić pisemne lub ustne stanowisko w zakresie stosowania prawa finansowego i finansów publicznych.

Treści programowe dla zajęć:

- Poglądy na istotę i funkcje prawa finansowego i finansów publicznych w świetle kryteriów konwergencji fiskalnej ze szczególnym uwzględnieniem zmian w prawie finansowym UE.

- Podstawowe pojęcia prawa finansowego i finansów publicznych, przedmiot prawa finansowego i finansów publicznych, budżet państwa, budżet środków europejskich a budżet UE, budżet jednostek samorządu terytorialnego, zasady budżetowe Polski i UE, procedura uchwalania budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego, budowa budżetu, formy organizacyjno-prawne jednostek sektora finansów publicznych.
- Podstawowe instytucje polskiego prawa finansowego i finansów publicznych (m.in. WPFNP, WPFN jednostek samorządu terytorialnego, przesuwanie i blokowanie wydatków budżetowych, kontrola wykonania budżetu państwa i budżetu jednostek samorządu terytorialnego).
- Dochody jednostek samorządu terytorialnego, obligatoryjne i fakultatywne, ze szczególnym wyróżnieniem dotacji i subwencji.
- Odpowiedzialność za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, zakres podmiotowy i przedmiotowy odpowiedzialności, typologia czynów stanowiących naruszenie dyscypliny finansów publicznych, zasady odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, postępowanie za naruszenie dyscypliny finansów publicznych.
- Ogólna charakterystyka prawa celnego, dewizowego i walutowego.
- Finansowanie ubezpieczeń społecznych.
- Ogólna charakterystyka prawa rynku finansowego.
- System bankowy Polski i UE – polityka pieniężna, cele, zadania, funkcje NBP i EBC.
- Publiczna część prawa bankowego, nadzór bankowy mikroostrożnościowy oraz nadzór makroostrożnościowy.
- Europejskie System Nadzoru Finansowego.
- Pakt Fiskalny, deficyt strukturalny, złota reguła wydatkowa.

Nazwa zajęć: **Prawo handlowe**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić istotę i funkcje prawa handlowego w rodzimym systemie prawnym.
- Objąć ważne pojęcia prawa handlowego oraz scharakteryzować instytucje prawa handlowego z odwołaniem do aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa.
- Odnaleźć potrzebny przepis prawa handlowego w systemie obowiązującego prawa.
- Przeprowadzić interpretację odpowiedniego przepisu handlowego.
- Zastosować odpowiedni przepis prawa handlowego, a w szczególności rozwiązać casus związany z prawem handlowym.
- Komunikować się w języku prawnym i prawniczym z zakresu prawa handlowego.
- Zaprezentować i uzasadnić pisemne lub ustne stanowisko w zakresie stosowania prawa handlowego.

Treści programowe dla zajęć:

- Prawo handlowe w wybranych krajach europejskich. Pojęcie i źródła prawa handlowego w Polsce.
- Krajowy Rejestr Sądowy. Centralna Ewidencja i Informacja o Działalności Gospodarczej.
- Firma. Spółka handlowa a przedsiębiorstwo. Prokura.
- Spółka jawna. Spółka partnerska. Spółka komandytowa. Spółka komandytowo-akcyjna.
- Spółka kapitałowa w organizacji. Spółka jednoosobowa – jako szczególna postać spółki handlowej. Wkłady do spółki kapitałowej. Zgoda organu spółki kapitałowej jako przesłanka skuteczności czynności prawnej. Rozwiązanie spółki kapitałowej przez sąd rejestrowy. Zaskarżanie uchwał organów spółek kapitałowych.
- Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. W szczególności: charakter prawny spółki z o.o., powstanie spółki z o.o., umowa spółki z o.o. i jej zmiany, kapitał zakładowy i udziały w spółce z o.o., podwyższenie i obniżenie kapitału zakładowego, prawa i obowiązki wspólników spółki z o.o., organy spółki z o.o. (zarząd, rada nadzorcza i komisja rewizyjna, zgromadzenie wspólników), przyczyny rozwiązania i likwidacja spółki z o.o.
- Prosta spółka akcyjna (PSA). W szczególności: charakter prawny PSA, powstanie PSA, umowa PSA i jej zmiany, kapitał akcyjny i akcje PSA, prawa i obowiązki akcjonariuszy, organy PSA (system dualistyczny, system monistyczny), emisja akcji, przyczyny rozwiązania i likwidacja PSA.
- Spółka akcyjna (SA). W szczególności: charakter prawny SA, powstanie SA, statut SA i jego zmiany, kapitał zakładowy SA, podwyższenie i obniżenie kapitału zakładowego, pojęcie i rodzaje akcji, rozporządzanie akcjami, prawa i obowiązki akcjonariuszy, organy SA (zarząd, rada nadzorcza, walne zgromadzenie), przyczyny rozwiązania i likwidacja SA.
- Łączenie spółek. Podział spółek. Przekształcanie spółek.
- Grupa spółek. W szczególności: definicja grupy spółek, interes grupy spółek, wiążące polecenia spółki dominującej, ochrona interesów udziałowców/akcjonariuszy spółki zależnej, odpowiedzialność spółki dominującej.

- Spółka cywilna. Spółka cicha. Umowa franchisingowa. Umowa factoringu. Umowa dealerska. Umowa leasingu. Umowa gwarancji bankowej. Umowa rachunku bankowego Umowa kredytu. Umowa agencyjna.

Nazwa zajęć: Prawo i literatura

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Określać zakres relacji pomiędzy prawoznawstwem a literaturoznawstwem
- Wskazać zakres problematyki prawnej poruszanej w literaturze staropolskiej
- Objaśnić znaczenie literackich przedstawień instytucji prawnych dla kształtowania świadomości historycznej
- Scharakteryzować sposób przedstawiania prawników i instytucji wymiaru sprawiedliwości w literaturze polskiej
- Wskazać znaczenie literatury dla kształtowania świadomości prawnej
- Scharakteryzować podstawowe problemy związane z prawem i wymiarem sprawiedliwości w utworach kanonu literatury światowej

Treści programowe dla zajęć:

- Prawo i literatura. Przedmiot i rozwój kierunku badań
- Obraz staropolskiej Temidy
- Oświecenie i prawo
- Konstytucja 3 Maja w polskiej tradycji
- „Pan Tadeusz” jako dzieło prawnicze
- Prawo w gawędzie szlacheckiej
- Prawo w prozie realistycznej
- Świadomość prawna a literatura XX w.
- Prawo u klasyków literatury światowej

Nazwa zajęć: Prawo inwestycji budowlanych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić istotę regulacji z zakresu prawa inwestycji budowlanych
- Objaśnić pojęcia z zakresu prawa inwestycji budowlanych oraz scharakteryzować podstawowe jego instytucje
- Wskazać zasady z zakresu prawa inwestycji budowlanych oraz jego funkcje
- Przeprowadzić interpretację odpowiedniego przepisu z zakresu prawa inwestycji budowlanych
- Zastosować przepisy z zakresu regulacji prawnych dotyczących prawa inwestycji budowlanych w celu rozwiązania przypadku
- Zaprezentować i uzasadnić pisemnie lub ustnie stanowisko w zakresie prawnych regulacji dotyczących prawa inwestycji budowlanych

Treści programowe dla zajęć:

- Przedstawienie istoty regulacji z zakresu prawa inwestycji budowlanych
- Omówienie pojęć z zakresu prawa inwestycji budowlanych i scharakteryzowanie podstawowych jego instytucji
- Przedstawienie zasad z zakresu prawa inwestycji budowlanych oraz jego funkcji
- Czytanie, omówienie w celu prowadzenia przez studenta samodzielnej interpretacji
- Prezentacja przypadku i wspólne rozwiązywanie zadań
- Udzielenie wytycznych w celu przygotowania referatu oraz jego weryfikacja podczas publicznego prezentowania na zajęciach

Nazwa zajęć: Prawo karne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić istotę i funkcje prawa karnego w rodzimym systemie prawnym. Wskazać społeczny kontekst funkcjonowania prawa karnego. Ustalić znaczenie prawidłowej polityki zapobiegania przestępczości i polityki prawa karnego.
- Objaśnić ważne pojęcia prawa karnego i nauki prawa karnego oraz scharakteryzować instytucje prawa karnego z odwołaniem do aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa, a w szczególności objaśnić podstawy odpowiedzialności karnej oraz środki reakcji karnoprawnej wraz z zasadami ich stosowania.
- Scharakteryzować historyczne, filozoficzne i ustrojowe podstawy obowiązującego prawa karnego oraz wyjaśnić zasady i sposoby jego stanowienia.
- Odnaleźć potrzebny przepis karny w systemie obowiązującego prawa.
- Przeprowadzić interpretację odpowiedniego przepisu karnego w oparciu o przyjęte metody i reguły wykładni karnoprawnej, w tym interpretację karnistyczną z uwzględnieniem ustawowych znamion typu czynu zabronionego.

- Zastosować każdy przepis karny, a w szczególności rozwiązać casus związany z odpowiedzialnością karną.
- Komunikować się w języku prawnym i prawniczym w zakresie prawa karnego i nauki prawa karnego.
- Zaprezentować i uzasadnić pisemne lub ustne stanowisko w zakresie stosowania prawa karnego materialnego.

Treści programowe dla zajęć:

- Polityka kryminalna. Podstawy wiedzy o przestępczości. Poglądy na istotę i funkcje prawa karnego.
- Interpretacja karnistyczna.
- Przesłanki i zasady odpowiedzialności karnej.
- Formy popełnienia przestępstwa.
- Okoliczności wyłączające odpowiedzialność karną.
- Kary i środki karne oraz dyrektywy ich stosowania.
- Reguły reakcji karnoprawnej.
- Środki probacyjne.
- Środki zabezpieczające.
- Przestępstwa przeciwko interesom publicznym.
- Przestępstwa przeciwko interesom prywatnym.

Nazwa zajęć: Prawo karne wykonawcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wskazać zasady polskiego prawa karnego wykonawczego, kształtujące jego model, określić szczególne cechy aktualnie obowiązującego prawa karnego wykonawczego, jego istotę, przedmiot oraz funkcje. Opisać zagadnienia związane z obowiązywaniem prawa karnego wykonawczego w miejscu i czasie. Dokładnie scharakteryzować zasady prawa karnego wykonawczego. Przedstawić metody wykładni prawa karnego wykonawczego.
- Wskazać uczestników postępowania karnego wykonawczego i ich role. Opisać system organów postępowania karnego wykonawczego i związane z ich funkcjonowaniem podstawowe zasady ustrojowo-organizacyjne.
- Scharakteryzować najważniejsze instytucje uregulowane w kodeksie karnym wykonawczym.
- Dobrze scharakteryzować wszystkie stadia, fazy i etapy postępowania karnego wykonawczego. Wskazać na uprawnienia i obowiązki uczestników tego postępowania.
- Wskazać podstawowe różnice pomiędzy najważniejszymi zmianami instytucjonalnymi w prawie karnym wykonawczym oraz potrafi opisywać aktualne kierunki jego zmian.
- Wskazać mechanizmy działające w ramach współpracy międzynarodowej w sprawach karnych wykonawczych. Opisywać wybrane instytucje w ramach tzw. klasycznej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej. Scharakteryzować kierunki europeizacji prawa karnego wykonawczego.

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie prawa karnego wykonawczego i jego konotacje z innymi gałęziami prawa.
- Źródła prawa karnego w Polsce.
- Procesowe aspekty wykonywania kar i środków penalnych w polskim systemie karnoprawnym.
- Uczestnicy postępowania wykonawczego.
- Pojęcie i zadania nadzoru penitencjarnego.
- Rodzaje kar i sposób ich wykonania.
- Rodzaje środków karnych i sposób ich wykonania.
- Wykonywanie środków zabezpieczających.
- Zasady prawa karnego wykonawczego
- Współpraca międzynarodowa w zakresie wykonywania kar i środków karnych

Nazwa zajęć: Prawo konkurencji

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić na czym polega istota prawej ochrony konkurencji jako mechanizmu rynkowego. Wskazać systematykę prawa konkurencji, cele i funkcje poszczególnych regulacji mieszczących się w zakresie tego obszaru prawa oraz powiązania z innymi regulacjami (np. prawo handlowe, prawo własności intelektualnej).

- Objaśnić konstrukcję deliktu nieuczciwej konkurencji z odwołaniem do aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa, a w szczególności objaśnić relację klauzuli generalnej do kategorii tzw. nazwanych deliktów nieuczciwej konkurencji
- Objaśnić konstrukcję praktyki ograniczającej konkurencję z odwołaniem do aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa, a w szczególności objaśnić poszczególne ustawowe kryteria zakazu antykonkurencyjnych porozumień oraz nadużycia pozycji dominującej na płaszczyźnie prawa krajowego oraz prawa unijnego.
- Przedstawić zasady rządzące stosowaniem przepisów dotyczących ochrony konkurencji oraz zwalczania nieuczciwej konkurencji z uwzględnieniem aspektów proceduralnych
- Rozwiązać problemy związane z ustaleniem przesłanek poszczególnych nazwanych deliktów nieuczciwej konkurencji
- Podać zasady rządzące relacją krajowego i unijnego prawa konkurencji ze szczególnym uwzględnieniem aspektów instytucjonalnym
- Zastosować wybrane przepisy ustaw odnoszących się do czynów (deliktów) nieuczciwej konkurencji, zakazów porozumień ograniczających konkurencję oraz nieuczciwych praktyk rynkowych, w szczególności rozwiązać casus związany z odpowiedzialnością cywilną
- Komunikować się w języku prawnym i prawniczym z zakresu prawa konkurencji
- Zaprezentować i uzasadnić pisemne lub ustne stanowisko w zakresie stosowania prawa konkurencji

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie prawa konkurencji w ogólności, systematyka, rozwój w ujęciu historycznoprawnym oraz uwagi porównawcze
- Prawo zwalczania nieuczciwej konkurencji (cel i zakres regulacji; definicje legalne, pojęcie deliktu nieuczciwej konkurencji (klasyfikacja, klauzula generalna)
- Szczegółowe czyny nieuczciwej konkurencji (oznaczenia odróżniające oraz oznaczenia informacyjne)
- Szczegółowe czyny nieuczciwej konkurencji (ochrona osiągnięć rynkowych przedsiębiorcy; zakłócanie funkcjonowania przedsiębiorstwa; utrudnianie dostępu do rynku)
- Szczegółowe czyny nieuczciwej konkurencji (delikty związane z działalnością reklamową oraz szczególnymi postaciami sprzedaży)
- Odpowiedzialność cywilna i karna za czyny nieuczciwej konkurencji
- Regulacja nieuczciwych praktyk rynkowych (źródła prawa, systematyka i najważniejsze pojęcia)
- Unijne przepisy o ochronie konkurencji w ogólności i ich wpływ na prawo wewnętrzne. Znaczenie wzorów amerykańskich
- Zakres stosowania ustawy o ochronie konkurencji (rola UOKiK, definicje legalne przedsiębiorcy i konkurenta, właściwego rynku, porozumienia);

Nazwa zajęć: Prawo konstytucyjne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić znaczenie Konstytucji w organizacji państwa i społeczeństwa, określić jej znaczenie jako aktu o najwyższej mocy prawnej w systemie źródeł prawa, a także wskazać na konsekwencje ustrojowe ustalonego w konstytucji systemu źródeł prawa.
- Zinterpretować przepisy Konstytucji, w tym w kontekście jej podstaw aksjologicznych.
- Wyjaśnić treść zasad ustrojowych państwa, określić związki między nimi, a także formy i metody ich realizacji, w tym zwłaszcza w odniesieniu do zasady państwa demokratycznego, zasady państwa prawa i zasady podziału władzy.
- Przedstawić konstytucyjny status człowieka, wyważenia interesu wspólnego i indywidualnego w kontekście konstytucyjnych praw i wolności oraz posłużyć się zasadniczymi instytucjonalnymi i proceduralnymi gwarancjami tych praw i wolności.
- Wyjaśnić konstytucyjną koncepcję źródeł prawa i proces prawotwórczy oraz ocenić konstytucyjność konkretnych rozwiązań prawnych.
- Przedstawić usytuowanie ustrojowe i kompetencje władz państwowych (w tym centralnych organów państwa), ich wzajemne relacje (zasada podziału i równoważenia), zasady i procedury ich powoływania i funkcjonowania, a także ocenić praktykę ich działania.
- Wyjaśnić wzajemne związki między prawem konstytucyjnym a integracją w ramach Unii Europejskiej i współpracą międzynarodową, w tym także prawem unijnym i międzynarodowym.

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie i funkcje Konstytucji.
- Zasady ustroju państwa.
- Konstytucyjny status jednostki.
- Środki ochrony praw i wolności jednostki.

- Konstytucyjna koncepcja źródeł prawa; relacja pomiędzy prawem międzynarodowym, unijnym a krajowym, w szczególności Konstytucją.
- Prawo wyborcze.
- Władza ustawodawcza.
- Władza wykonawcza.
- Władza sądownicza; kontrola konstytucyjności prawa, odpowiedzialność konstytucyjna.
- Organy kontroli i ochrony prawa.
- Konstytucja a prawo Unii Europejskiej.

Nazwa zajęć: **Prawo kościelne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumie różnicę między prawem wyznaniowym, a kościelnym i kanonicznym.. Zna źródła prawa kościelnego i kanonicznego, ich ewolucję i znaczenie dla kształtowania się europejskiej tradycji prawnej.
- Potrafi zdefiniować cele jakie stawia sobie Kościół, kształtując określone normy, a także umie rozróżnić rodzaje i typy prawa kościelnego, zarówno jeśli chodzi o źródło jak i organ je stanowiące.
- Potrafi dokonać analizy obowiązujących przepisów prawa pod kątem zjawiska jego „kanonizacji”, jak również umie wskazać na instytucje prawa świeckiego, które zostały czy to wprost czy pośrednio przejęte z prawa kościelnego.
- Ma podstawową wiedzę w zakresie tzw. administracyjnego prawa kościelnego, jak również roli i miejsca Stolicy Apostolskiej oraz podległych jej organów kierujących Kościołem katolickim. Orientuje się zarówno co do genezy jak i współczesności ustroju administracyjnego kościoła i uprawnień poszczególnych duchownych.
- Zna i identyfikuje regulacje kościelne mające źródło zarówno w Kodeksie Prawa Kanonicznego (KPK) jak i w Katechizmie Kościoła Katolickiego. Potrafi zdefiniować prawa i obowiązki w wymiarze prawnym zarówno wiernych jak i wspólnoty Kościoła.
- Zna podstawy kanonicznego prawa małżeńskiego jak również elementy majątkowego prawa kościelnego.

Treści programowe dla zajęć:

- Prawo kościelne. Definicja i źródła. Prawo kościelne a prawo kanoniczne. Prawo kościelne jako synonim prawa kanonicznego. Źródła prawa kanonicznego. Rodzaje prawa kościelnego. Cechy prawa kościelnego na różnych płaszczyznach. Kodeksy Prawa Kanonicznego jako źródła prawa kościelnego. Ich charakter, geneza i porządek.
- Prawo kościelne a prawo państwowe. „Kanonizacja prawa świeckiego” – pojęcie i instytucje. Cele prawa kościelnego i ich realizacja.
- Kościół katolicki – jego ustrój i funkcjonowanie. Stolica Apostolska i Watykan – byt, specyfika i organizacja wewnętrzna. Podmiotowość międzynarodowa. Administracyjne prawo kościelne – pojęcie i zakres regulacji.
- Elementy prawa konkordatowego. Konkordat jako umowa międzynarodowa. Specyfika Stolicy Apostolskiej jako strony konkordatu. Konkordat w świetle wiedeńskiej konwencji traktatowej z 1969 r. Typy konkordatów.
- Majątkowe prawo kościelne. Geneza majątku kościelnego. Własność jako instytucja społeczna w ujęciu Katechizmu Kościoła Katolickiego. Własność jako instytucja prawna w prawie kanonicznym i regulacjach KPK.
- Podstawy kościelnego prawa małżeńskiego. Istota małżeństwa. Przesłanki jego zawarcia i przeszkody. Problematyka ważności związków sakramentalnych.

Nazwa zajęć: **Prawo medyczne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić istotę i funkcje prawa medycznego w rodzimym systemie prawnym
- Objaśnić ważne pojęcia prawa medycznego i nauki prawa medycznego oraz scharakteryzować instytucje tego prawa z odwołaniem do aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa.
- Scharakteryzować aksjologiczne, historyczne, i ustrojowe podstawy obowiązującego prawa medycznego w Polsce i Europie.
- Wskazać tendencje harmonizujące prawo medyczne w europejskim/wspólnotowym/ porządku prawnym.
- Przeprowadzić interpretację odpowiedniego przepisu w oparciu o przyjęte w procesie stosowania prawa metody i reguły wykładni.
- Zastosować każdy przepis z zakresu prawa medycznego, a w szczególności rozwiązać casus związany z odpowiedzialnością karną, cywilną i administracyjną.

- Komunikować się w języku prawnym i prawniczym z zakresu prawa medycznego i nauki prawa medycznego.
- Krytycznie oceniać materiał dogmatyczny i świadomie korzystać z dorobku doktryny i legislatury państw UE

Treści programowe dla zajęć:

- Poglądy na istotę i funkcje prawa medycznego
- Aksjologia prawa medycznego
- Źródła obce: prawo UE i innych organizacji międzynarodowych
- Zawodowe prawo lekarskie
- Podstawowe prawa i obowiązki podmiotów biorących udział w stosunkach leczniczych.
- Prawne zagadnienia transplantacji
- Zagadnienia prawne i aksjologia eksperymentów medycznych.
- Tajemnica lekarska
- Odpowiedzialność uczestników procesu udzielania świadczeń medycznych.
- Zagadnienia błędu medycznego
- Współczesne tendencje i kierunki rozwoju prawa medycznego

Nazwa zajęć: Prawo nowych technologii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wskazać akty prawne odnoszące się do problematyki nowych technologii oraz zna i rozumie definicje tego pojęcia.
- Objąsnić podstawowe pojęcia z zakresu redakcji i interpretacji tekstów prawnych oraz zasad ich wykładni.
- Odnaleźć potrzebny przepis prawa lub innego aktu normatywnego, w tym w prawie Unii Europejskiej odnoszący się do nowych technologii.
- Wskazać podstawowe zasady działania i zastosowania wybranych nowych technologii oraz formułować problemy prawne związane z ich wdrażaniem.
- Wskazać luki regulacyjne i społeczne skutki braku regulacji określonych obszarów.
- Zastosować przepis prawa, a w szczególności rozwiązać kasus związany z wdrażaniem nowych technologii.
- Komunikować się w języku prawnym i prawniczym.
- Zaprezentować i uzasadnić pisemnie lub ustnie stanowisko w zakresie proponowanych regulacji nowych technologii.

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie „nowe technologie” i ich typologia, społeczne tło powstawania i wdrażania nowych technologii, trendy rozwojowe nowych technologii.
- Źródła prawa w zakresie nowych technologii i relacja między nimi, rola innych krajowych, unijnych i międzynarodowych aktów normatywnych takich jak strategie, kodeksy postępowania i kodeksy etyczne. Inicjatywy samoregulacyjne w sektorze technologii.
- Zagadnienia ogólne dotyczące aktualnej regulacji Sztucznej Inteligencji, Internetu Rzeczy, Smart City, blockchain, pojazdów autonomicznych, wyrobów medycznych oraz planowanych prac w tym zakresie.
- Ogólne regulacje sektorowe dotyczące cyberbezpieczeństwa wynikające z dyrektywy NIS i Aktu o cyberbezpieczeństwie oraz planowane zmiany zawarte w projektach dyrektywy NIS 2 i dyrektywy o infrastrukturze krytycznej
- Prawne i etyczne regulacje dotyczące prywatności w obszarze wdrażania i stosowania nowych technologii.
- Regulacje prawne dotyczących danych, w szczególności dostępu do danych i ponownego wykorzystywania danych, zasad ochrony danych osobowych, przepływu danych nieosobowych oraz obrotu danymi.

Nazwa zajęć: Prawo papierów wartościowych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wskazać źródła oraz systematykę prawa papierów wartościowych.
- Objąsnić pojęcie papieru wartościowego. Scharakteryzować funkcje papierów wartościowych. Wskazać zastosowanie papierów wartościowych w życiu gospodarczym.
- Przedstawić systematykę papierów wartościowych. Objąsnić znaczenie zasady numerus clausus papierów wartościowych.
- Przedstawić specyfikę zobowiązań inkorporowanych w papierach wartościowych.
- Scharakteryzować poszczególne typy papierów wartościowych.

- Wskazać szczególne zasady obrotu papierami wartościowymi oraz zasady wykonywania zobowiązań z papierów wartościowych, jak również zasady odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązań tego rodzaju.
- Wskazać instytucje podobne do papierów wartościowych (np. znak legitymacyjny, instrument finansowy) oraz objaśnić występujące pomiędzy nimi podobieństwa i różnice.

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie, źródła i systematyka papierów wartościowych.
- Charakter prawny papierów wartościowych.
- Zasady emisji poszczególnych postaci papierów wartościowych.
- Prezentacja mechanizmów funkcjonowania publicznego obrotu instrumentami finansowymi, w tym obrotu giełdowego i pozagiełdowego.
- Weksel – pojęcie papieru wartościowego, cechy zobowiązania wekslowego, rodzaje weksli, podmioty zaangażowane w stosunek wekslowy, zasady odpowiedzialności dłużników wekslowych, przenoszenie praw z weksla – indos oraz przelew, wygaśnięcie zobowiązania wekslowego. Konstrukcja i zastosowanie weksla gwarancyjnego in blanco.
- Czek – pojęcie papieru wartościowego, cechy zobowiązania czekowego, rodzaje czeków, podmioty zaangażowane w stosunek czekowy, zasady odpowiedzialności dłużników czekowych, przenoszenie praw z czeku – indos oraz przelew, wygaśnięcie zobowiązania czekowego, inkaso i skup czeków, odpowiedzialność za wystawienie czeku bez pokrycia.
- Obligacje – definicja, charakter prawny, treść papieru wartościowego, funkcje papieru wartościowego, rodzaje obligacji, cechy zobowiązania inkorporowanego w obligacji, powstanie zobowiązania z obligacji, przeniesienie praw z obligacji, podmioty biorące udział w obrocie obligacjami, przedmiot praw ucieleśnionych w obligacjach, realizacja zobowiązań wynikających z obligacji, środki ochrony praw obligatariuszy.
- Listy zastawne - definicja, charakter prawny, funkcje i treść, rodzaje listów zastawnych, cechy zobowiązania inkorporowanego w listach zastawnych, powstanie zobowiązania z listów zastawnych, przeniesienie praw z listów zastawnych, realizacja zobowiązań wynikających z listów zastawnych, umorzenie listów zastawnych.
- Bankowe papiery wartościowe – definicja, rodzaje i treść BPW.
- Akcje – definicja, charakter prawny, emisja akcji, rodzaje akcji, prawa przysługujące z akcji, roszczenie o wydanie dokumentu akcji, obrót akcjami, umorzenie i unieważnienie akcji, dematerializacja i rematerializacja akcji.
- Konosament – pojęcie, funkcje, rodzaje konosamentów, zasady obrotu konosamentami.
- Znak (papier) legitymacyjny – pojęcie, rodzaje, zasady realizacji praw potwierdzonych znakami legitymacyjnymi.
- Instrument finansowy – pojęcie, rodzaje.

Nazwa zajęć: Prawo podatkowe

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Ukazać mechanizmy, które kształtują relacje pomiędzy państwem a podatnikiem.
- Wskazać związki, które istnieją pomiędzy przynależnością do państwa a formą i zakresem obowiązków podatkowych.
- Wskazać racje ustrojowe, prawne i społeczno-gospodarcze, które wyznaczają granice opodatkowania.
- Rozgraniczać dobro publiczne i dobro prywatne w sferze obowiązków podatkowych.
- Posługiwać się tekstem prawnym i odkodować zakres obowiązków podatkowych, umiejętnie korzystać z ordynacji podatkowej a także znać treść i motywy rozwiązań dotyczących systemu podatkowego w Polsce.
- Posługiwać się środkami prawnymi - umowy międzynarodowe, konwencje, konstytucja, ordynacja podatkowa - w celu skutecznej ochrony praw podmiotowych podatnika.

Treści programowe dla zajęć:

- Zasady funkcjonowania systemu podatkowego; przesłanki ustrojowe, prawne i gospodarcze budowy systemu podatkowego.
- Doktryny podatkowe – znaczenie koncepcji dla współczesnych rozwiązań legislacyjnych; funkcje systemu podatkowego – fiskalna i pozafiskalna.
- Ordynacja podatkowa – znaczenie i podstawowe konstrukcje prawne.
- Sądownictwo administracyjne i znaczenie skargi składanej w sprawach podatkowych.
- Podatki państwowe – systematyka i znaczenie; podatki lokalne – systematyka i znaczenie.
- Europejskie prawa podatkowe.
- Międzynarodowe prawo podatkowe a prawo polskie.

Nazwa zajęć: Prawo pracy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wskazać istotne cechy stosunku pracy, określić podmioty stosunku pracy.
- Objaśnić ważne pojęcia prawa pracy i nauki prawa pracy oraz scharakteryzować instytucje tego prawa z odwołaniem do aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa.
- Scharakteryzować aksjologiczne, historyczne i ustrojowe podstawy obowiązującego prawa pracy w Polsce.
- Wskazać tendencje harmonizujące prawo pracy w europejskim porządku prawnym.
- Przeprowadzić interpretację odpowiedniego przepisu w oparciu o przyjęte w procesie stosowania prawa pracy reguły wykładni.
- Zastosować przepis prawa pracy, a w szczególności rozwiązać casus związany z praktyką jego stosowania.
- Komunikować się w języku prawnym i prawniczym z zakresu prawa pracy i nauki prawa pracy.
- Krytycznie oceniać materiał dogmatyczny i świadomie korzystać z dorobku doktryny i legislatury UE.

Treści programowe dla zajęć:

- Ewolucja i funkcje prawa pracy.
- Źródła prawa pracy i podstawowe zasady prawa pracy.
- Podstawy nawiązania stosunku pracy.
- Rozwiązanie stosunku pracy.
- Czas pracy i czas wolny.
- Wynagrodzenie za pracę.
- Formy pracowniczej odpowiedzialności.
- Formy zrzeszania się pracowników i pracodawców.
- Spory zbiorowe.

Nazwa zajęć: Prawo socjalne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić przedmiot regulacji z zakresu prawa socjalnego
- Wskazać ryzyka socjalne objęte ochroną w ramach prawa socjalnego
- Przedstawić mechanizmy finansowania świadczeń socjalnych
- Przedstawić cechy konstrukcyjne metod realizacji zabezpieczenia społecznego
- Wskazać zasady nabywania i realizacji świadczeń w ramach prawa socjalnego
- Wskazać na podstawowe zasady koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego

Treści programowe dla zajęć:

- Geneza, ewolucja i przedmiot prawa socjalnego
- Zabezpieczenie społeczne, ubezpieczenie społeczne, zaopatrzenie społeczne i pomoc społeczna
- Ekonomiczne podstawy prawa socjalnego (fundusze spożycia oraz zasady finansowania)
- Konstytucyjne podstawy prawa socjalnego
- Podleganie ubezpieczeniom społecznym i zbieg tytułów w zakresie podlegania ubezpieczeniom społecznym
- Prawo do emerytury dla tzw. młodszych i starszych ubezpieczonych, ze szczególnym uwzględnieniem zasad obliczania oraz różnicowania, podwyższania i obniżania wieku emerytalnego
- Renta z tytułu niezdolności do pracy oraz renta rodzinna
- Świadczenia z tytułu choroby i macierzyństwa, ze szczególnym uwzględnieniem zasad ustalania zasiłku macierzyńskiego
- Świadczenia z tytułu wypadków przy pracy i wypadków w szczególnych okolicznościach
- Zaopatrzenie społeczne, ze szczególnym uwzględnieniem tzw. emerytur SB oraz uposażenia w stanie spoczynku sędziów i prokuratorów
- Świadczenia rodzinne, ze szczególnym uwzględnieniem programu 500+
- Świadczenia z pomocy społecznej
- Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego, ze szczególnym uwzględnieniem zasad ustalania ustawodawstwa właściwego i wydawania zaświadczeń A1

Nazwa zajęć: Prawo wodne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie podstawowe zasady i pojęcia z zakresu prawa wodnego
- Posiada wiedzę o zadaniach i kompetencjach organów właściwych do realizacji zadań z zakresu gospodarowania wodami, a także potrafi zdefiniować i scharakteryzować wynikające z ustawy instrumenty w gospodarowaniu wodami

- Zna i potrafi skatalogować oraz opisać znaczenie wynikających z ustawy instrumentów ekonomicznych w gospodarowaniu wodami oraz sposób ich ustalania
- Posługując się aparaturą pojęciową z zakresu prawa wodnego potrafi opisać i analizować istotę regulacji ustawy, jej podstawowe cele i założenia

Treści programowe dla zajęć:

- Zasady ogólne gospodarowania wodami: podstawowe zasady gospodarowania wodami, cele i instrumenty zarządzania zasobami wodnymi, organy właściwe w sprawach gospodarowania wodami, definicje legalne pojęć prawa wodnego, podział wód
- Zasady korzystania z wód: usługi wodne jako element korzystania z wód, powszechne i szczególne korzystanie z wód, status prawny kąpielisk, zasady i formy prawne tworzenia kąpielisk, organy właściwe dla tworzenia kąpielisk, charakter i zasady organizowania miejsca okazjonalnie wykorzystywanego do kąpielii
- Zasady i cele ochrony wód: cele środowiskowe jako podstawa osiągnięcia dobrego stanu wód podziemnych i powierzchniowych, podstawowe zasady ochrony wód, oczyszczanie ścieków komunalnych, rola i zadania gminy w realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, cele i zasady ustanawiania stref ochronnych, procedura ustanawiania stref ochronnych ujęć wody
- Zarządzanie ryzykiem powodziowym: rola i zadania gminy w zarządzaniu ryzykiem powodziowym, wstępna ocena ryzyka powodziowego i zasady jej opracowania, mapy ryzyka i mapy zagrożenia powodziowego, plany zarządzania ryzykiem powodziowym, realizacja zadań w przeciwdziałaniu skutkom suszy
- Budownictwo wodne czyli projektowanie, wykonywanie i utrzymywanie urządzeń wodnych: zasady ogólne projektowania, wykonywania i utrzymywania urządzeń wodnych, procedura legalizacji urządzenia wodnego, znaczenie melioracji wodnych, urządzenia melioracji wodnych - zasady ich planowania, wykonywania i utrzymywania, charakter i forma nakładania opłaty melioracyjnej
- Problematyka własności wód: zakres prawa własności do wód, prawa i obowiązki właścicielskie do wód, wykonywanie praw właścicielskich wód skarbu państwa, znaczenie linii brzegu i procedura jej wyznaczania
- Zadania i kompetencje organów właściwych w gospodarowaniu wodami: status wód polskich jako państwowej osoby prawnej, charakterystyka i zadania jednostek organizacyjnych wód polskich, gospodarka finansowa wód polskich, rola gminy w gospodarowaniu wodami
- Instrumenty ekonomiczne w gospodarowaniu wodami: opłata za usługi wodne jako podstawowy instrument ekonomiczny w gospodarowaniu wodami, opłaty podwyższone – ich znaczenie i charakter, charakterystyka opłaty stałej i opłaty zmiennej za usługi wodne oraz sposób jej ustalania, opłata za zmniejszenie naturalnej retencji terenowej – jej rola i charakter, informacja o wysokości opłaty za usługi wodne i jej charakter prawny, procedura reklamacyjna, podmioty ponoszące opłaty za usługi wodne, zwolnienia podmiotowe i przedmiotowe z opłat za usługi wodne
- Akty planowania w zarządzaniu wodami: cele planowania i podstawowe dokumenty planistyczne, plan gospodarowania wodami i jego znaczenie, kontrola gospodarowania wodami i jej zakres przedmiotowy oraz podmiotowy, procedura i zasady przeprowadzania kontroli
- Zgoda wodnoprawna: pozwolenie wodnoprawne jako jedna z form udzielania zgody wodnoprawnej, zasady i procedura uzyskania, przesłanki wygaśnięcia, cofnięcia i ograniczenia pozwolenia wodnoprawnego, przyrzeczenie wydania pozwolenia wodnoprawnego – jego charakter i rola w procesie inwestycyjnym, zgłoszenie wodnoprawne, ocena wodnoprawna w procesie inwestycyjnym i jej znaczenie dla osiągnięcia celów środowiskowych

Nazwa zajęć: Prawo wyborcze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi posługiwać się podstawowymi pojęciami z zakresu prawa wyborczego oraz potrafi odnieść je do praktyki wyborczej Polski i poszczególnych państw europejskich.
- Opisuje i krytycznie analizuje regulacje prawne zawarte w polskim kodeksie wyborczym; porównuje przepisy polskiego prawa wyborczego do regulacji wybranych państw europejskich.
- Potrafi zdefiniować oraz omówić istotę, znaczenie, funkcje wyborów w ramach ustroju demokracji liberalnej. Potrafi scharakteryzować i krytycznie omówić poszczególne instytucje prawa wyborczego, wskazać skutki obowiązywania poszczególnych ordynacji wyborczych.
- Potrafi dokonać pogłębionej analizy oraz wyjaśnić i omówić wpływ poszczególnych instytucji prawa wyborczego na wyniki wyborów oraz kształt sceny politycznej w wybranych państwach Unii Europejskiej.
- Opisuje i krytycznie analizuje przepisy prawa wyborczego do Parlamentu europejskiego.

Treści programowe dla zajęć:

- Rola i znaczenie wyborów w demokracji liberalnej.

- Podstawowe zasady prawa wyborczego i ich ograniczenia.
- System większościowy – istota, jego podstawowe cechy oraz skutki obowiązywania.
- System proporcjonalny – istota, jego podstawowe cechy oraz skutki obowiązywania.
- Systemy mieszane i preferencyjne - istota, jego podstawowe cechy oraz skutki obowiązywania.
- Wybrane metody przeliczania głosów.
- Polski kodeks wyborczy.
- Systemy wyborcze wybranych państw Unii Europejskiej (Niemcy, Francja, Wielka Brytania, Włochy, Hiszpania).
- Wybory i prawo wyborcze do Parlamentu europejskiego.

Nazwa zajęć: **Prawo wykroczeń**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić istotę i funkcje prawa wykroczeń w rodzimym systemie prawnym
- Objaśnić ważne pojęcia prawa wykroczeń oraz scharakteryzować instytucje prawa wykroczeń z odwołaniem do aktualnych poglądów doktryny i orzecznictwa
- Scharakteryzować historyczne, filozoficzne i ustrojowe podstawy obowiązującego prawa wykroczeń oraz wyjaśnić zasady i sposoby jego stanowienia
- Odnaleźć potrzebny przepis o charakterze karnym w systemie obowiązującego prawa
- Przeprowadzić interpretację odpowiedniego przepisu karnego w oparciu o przyjęte metody i reguły wykładni karnoprawnej

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie, istota i miejsce prawa wykroczeń w systemie prawnym; rozwój prawa wykroczeń
- Pojęcie wykroczenia; Kryteria rozgraniczające wykroczenia od przestępstw; czas i miejsce popełnienia wykroczenia
- Struktura wykroczenia: typizacja wykroczeń, ustawowe znamiona wykroczenia
- Formy popełnienia wykroczenia; okoliczności uchylające odpowiedzialność za wykroczenie
- Zbieg przepisów i czynów w prawie wykroczeń; zbieg znamion wykroczenia i przestępstw
- Sankcje za popełnienie wykroczenia: zasady i dyrektywy wymiaru kary i środków
- Okoliczności wpływające na wymiar kary i środka karnego za wykroczenie
- Systematyka części szczególnej Kodeksu wykroczeń: wybrane typy wykroczeń

Nazwa zajęć: **Prawo żywnościowe**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi określić przedmiot oraz metody regulacji i funkcje prawa żywnościowego
- Potrafi wyjaśnić podstawowe pojęcia prawa żywnościowego, zarówno krajowego, jak i unijnego (np. pojęcie żywności, bezpieczeństwa żywności)
- Posiada rozszerzoną wiedzę z zakresu podmiotów prowadzących działalność związaną z produkcją żywności, instytucji prawnych
- Posiada podstawową wiedzę z zakresu zapewnienia bezpieczeństwa żywności, Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności
- Zna, rozumie i potrafi stosować przepisy unijnego prawa żywnościowego (rozporządzeń dot. bezpieczeństwa żywności)

Treści programowe dla zajęć:

- Źródła prawa żywnościowego, jego przedmiot, definicje, metody regulacji, cechy szczególne, przedmiot i zakres regulacji prawnej, zasady
- Pojęcia prawne, instytucje prawa żywnościowego, zarówno prawa krajowego, jak i prawa unijnego
- Bezpieczeństwo i higiena w produkcji żywności, prawo żywnościowe; dodatki do żywności, znakowanie produktów
- Inspekcje krajowe; System Wczesnego Ostrzegania dla Żywności i Pasz oraz Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności;
- Prawna organizacja systemu bezpieczeństwa żywności na szczeblu UE i w kraju
- Producenci żywności, importerzy, konsumenci żywności
- Wymogi prawne wprowadzania żywności na rynek
- Prawo żywnościowe, podstawowe pojęcia
- Podstawowe regulacje z zakresu prawa żywnościowego, żywności wysokiej jakości
- Podstawowe informacje z zakresu prawa żywnościowego unijnego i ich wdrażania do polskiego porządku prawnego

Nazwa zajęć: **Prawoznawstwo**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie podstawowe pojęcia i metody z zakresu prawoznawstwa.
- Ma wiedzę co do swoistych dla prawników metod, zasad i reguł (dyrektyw) związanych z tworzeniem, wykładnią i stosowaniem prawa oraz obrotem prawnym.
- Posiada kompetencje do analizy i diagnozowania zjawisk prawnych w kategoriach pojęć i metod prawoznawstwa.
- W szczególności – w podstawowym zakresie – potrafi: zinterpretować tekst prawny, przeprowadzić wnioskowanie prawnicze, zanalizować i zdiagnozować procesy wykładni, wnioskowania prawniczego i sądowego stosowania prawa pod względem ich zgodności z zasadami i regułami (dyrektywami) wypracowanymi przez doktrynę prawniczą oraz orzecznictwo, opisać i analizować pojawiające się w procesie tworzenia prawa, jego wykładni i stosowania swoiste problemy prawne.
- Ma rudymetarną wiedzę: co do konsekwencji zachodzenia kolizji między prawem a obyczajem i moralnością, z zakresu teorii sprawiedliwości.

Treści programowe dla zajęć:

- Normy postępowania: język prawa (zagadnienia wstępne), wypowiedzi dyrektywne i ich rodzaje, rodzaje norm postępowania, budowa normy postępowania, obowiązywanie norm postępowania, normy prawne i ich rodzaje.
- Powstawanie prawa: różne znaczenia terminu „źródła prawa”, formy tworzenia prawa, proces tworzenia prawa, system źródeł prawa w Rzeczypospolitej Polskiej.
- Akty normatywne i ich rodzaje: pojęcie aktu normatywnego, budowa aktu normatywnego, rodzaje aktów normatywnych, rodzaje przepisów prawnych (1).
- Obowiązywanie prawa: podstawy / aspekty obowiązywania norm prawnych, obowiązywanie a wejście w życie, nowelizacja aktu normatywnego, reguły (sposoby) eliminowania norm prawnych z systemu prawa, problem intertemporalny i sposoby jego rozwiązywania, problem retroakcji.
- Język prawa: język prawny a język prawniczy, cechy języka polskich tekstów w prawnych, pożądane przez prawodawcę cechy tekstów w prawnych, rodzaje przepisów prawnych (2).
- Wykładnia prawa: pojęcie i modele wykładni prawa, rodzaje i zadania wykładni prawa, fazy wykładni prawa, zasady i reguły (dyrektywy) wykładni prawa oraz ich rodzaje.
- Wnioskowanie prawnicze: pojęcie wnioskowań prawniczych, reguły inferencyjne oparte na wynikaniu normy z normy, reguły inferencyjne oparte na założeniu konsekwentności ocen prawodawcy.
- System prawny: pojęcie systemu prawa, rodzaje systemów prawa, formalne cechy systemu prawnego, luki prawne i sposoby ich usuwania, zasada niesprzeczności norm systemu prawnego, reguły kolizyjne, prawo publiczne i prawo prywatne, gałęzie prawa.
- Przestrzeganie prawa i warunki jego efektywności: pojęcie przestrzegania prawa, czynniki wpływające na przestrzeganie prawa / postawy wobec prawa, rodzaje sankcji, znajomość prawa jako warunek jego przestrzegania.
- Stosowanie prawa: pojęcie i typy stosowania prawa, etapy stosowania prawa, zakres swobody podejmowania decyzji, ewolucje poglądów na stosowanie prawa, ustalanie faktów w procesie stosowania prawa.
- Stosunki prawne i podmioty prawa: pojęcie stosunku prawnego, podmioty stosunku prawnego, przedmiot i treść stosunku prawnego, rodzaje stosunków prawnych, fakty prawne, czynności konwencjonalne (prawne) oraz ich wady.
- Sytuacje wyznaczone przez normy prawne: pojęcie sytuacji prawnej, podstawowe sytuacje prawne, pochodne sytuacje prawne, złożone sytuacje prawne, prawa podmiotowe jednostki.
- Sprawiedliwość – praworządność: spór o pojęcie sprawiedliwości, typy (formuły) sprawiedliwości, gwarancje praworządności, pojęcie moralności, relacje między prawem a moralnością.

Nazwa zajęć: Przedsiębiorczość

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumienie podstawowych pojęć i terminów z zakresu teorii przedsiębiorczości.
- Wiedza na temat różnych koncepcji i sposobów ujmowania przedsiębiorczości.
- Znajomość uwarunkowań wewnętrznych rozwoju przedsiębiorczości w organizacji.
- Umiejętność doboru odpowiednich narzędzi wspierających kreatywność pracowników.
- Wiedza na temat ról kierowniczych i pracowniczych w rozwoju współpracy w organizacji.
- Wiedza na temat elementów otoczenia bliższego i dalszego wpływających na kształtowanie się przedsiębiorczości.
- Znajomość polityki państwa nastawionej na wzrost przedsiębiorczości.

Treści programowe dla zajęć:

- Geneza i ewolucja pojęcia i koncepcji ujmowania przedsiębiorczości:
- Wybrane sposoby definiowania przedsiębiorczości i przedsiębiorcy,

- Pięć klasycznych nurtów w nauce o przedsiębiorczości: podejście osobowościowe, nurt ekonomiczny, teorie behawioralne, teorie poznawcze.
- Główne typy przedsiębiorczości: przedsiębiorczość żywiołowa, przedsiębiorczość ewolucyjna, przedsiębiorczość etyczna.
- Innowacyjność jako przejaw przedsiębiorczości: podejście J. Schumpetera i P. Druckera, różne klasyfikacje innowacji, cykl życia innowacji, strategie wprowadzania nowych produktów na rynek.
- Uwarunkowania wewnętrzne kształtowania postaw i zachowań przedsiębiorczych w organizacji w kontekście teorii potrzeb.
- Kreatywność kapitału ludzkiego: pojęcie kreatywności i jej rodzaje, rola kierownictwa w budowaniu zachowań przedsiębiorczych pracowników, motywowanie nastawione na wzrost kreatywności pracowników, wybrane metody pobudzania kreatywności (np. metody heurystyczne).
- Współpraca a wzrost przedsiębiorczości: pojęcie kapitału społecznego i jego wpływ na przedsiębiorczość, wspieranie rozwoju współpracy w organizacji, partycypacja pracownicza w budowaniu przedsiębiorczości i jej rodzaje, rodzaje zespołów i zasady ich tworzenia.
- Otoczenie jako determinanta przedsiębiorczości:
- Otoczenie bliższe, wewnętrzne, mikroekonomiczne,
- Otoczenie dalsze, zewnętrzne, makroekonomiczne, w tym: otoczenie ekonomiczne, otoczenie polityczno-prawne, otoczenie socjokulturowe, otoczenie techniczno-technologiczne, otoczenie naturalne, otoczenie międzynarodowe.
- Rola państwa w kształtowaniu otoczenia mikroekonomicznego i makroekonomicznego sprzyjającego intensyfikacji przedsiębiorczości.

Nazwa zajęć: **Publiczne prawo gospodarcze**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Zdefiniować pojęcie publicznego prawa gospodarczego oraz wskazać źródła publicznego prawa gospodarczego.
- Wskazać i wyjaśnić treść głównych zasad ustroju gospodarczego RP.
- Opisać strukturę aparatu gospodarczego oraz rolę podmiotów z nim współdziałających.
- Wymienić i scharakteryzować funkcje państwa w gospodarce, rodzaje procedur w publicznym prawie gospodarczym oraz rodzaje i właściwość sądów sprawujących kontrolę działalności administracji gospodarczej.
- Scharakteryzować zasady podejmowania współpracy administracji publicznej z przedsiębiorcami w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego. Scharakteryzować tryby udzielania zamówień publicznych.
- Scharakteryzować zasady rejestrowania działalności gospodarczej w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej oraz w Krajowym Rejestrze Sądowym. Scharakteryzować tryb i zasady zawieszenia działalności gospodarczej.
- Wymienić i scharakteryzować najważniejsze zasady obowiązujące w ramach przeprowadzania kontroli działalności gospodarczej.
- Wyjaśnić na jakich zasadach dopuszczalne jest podejmowanie działalności gospodarczej na terytorium RP przez osoby zagraniczne oraz przez przedsiębiorców zagranicznych.
- Wymienić najważniejsze różnice pomiędzy zasadami udzielania koncesji, zezwoleń oraz wpisu do rejestru działalności regulowanej.
- Wyjaśnić pojęcie regulacji w sektorach infrastrukturalnych, scharakteryzować zasady podejmowania działalności gospodarczej w dziedzinie energetyki oraz zakres kompetencji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wobec przedsiębiorstw energetycznych.
- Wymienić podstawowe wymogi związane z podejmowaniem działalności bankowej oraz zakres kompetencji nadzorczych Komisji Nadzoru Finansowego wobec banków.
- Zdefiniować pojęcia: przedsiębiorstwo publiczne oraz spółka z udziałem Skarbu Państwa. Określić zakres kompetencji Ministra Skarbu Państwa wobec tych podmiotów.
- Zdefiniować pojęcie gospodarki komunalnej, scharakteryzować formy i sposoby jej wykonywania oraz wyjaśnić czy i na jakich zasadach dopuszczalne jest podejmowanie przez jednostki samorządu terytorialnego działalności poza sferą użyteczności publicznej.
- Wyjaśnić istotę publicznoprawnej ochrony konkurencji i konsumentów; wskazać praktyki ograniczające konkurencję oraz system organów ochrony konkurencji i konsumentów.

Treści programowe dla zajęć:

- Systematyka oraz źródła publicznego prawa gospodarczego.
- Podstawy ustroju społeczno-gospodarczego RP.
- Państwowy aparat gospodarczy i podmioty z nim współdziałające.
- Funkcje i metody działania organów administracji właściwych w sprawach gospodarczych. Rodzaje procedur w publicznym prawie gospodarczym i sądowa kontrola administracji gospodarczej.

- Partnerstwo publiczno – prywatne i udzielanie zamówień publicznych.
- Zasady podejmowania działalności gospodarczej w tym jej rejestrowania oraz podstawowe publicznoprawne obowiązki przedsiębiorców. Zawieszenie działalności gospodarczej.
- Zasady kontroli działalności gospodarczej oraz środki ochrony prawnej przysługujące w tym zakresie przedsiębiorcom.
- Podejmowanie działalności gospodarczej przez osoby zagraniczne oraz przez przedsiębiorców zagranicznych na terytorium RP.
- Zasady reglamentacji działalności gospodarczej. Działalność gospodarcza koncesjonowana, wymagająca uzyskania zezwolenia oraz działalność regulowana.
- Podejmowanie i regulacja działalności gospodarczej na rynkach Infrastrukturalnych – na przykładzie sektora energetycznego, pocztowego i telekomunikacyjnego.
- Podejmowanie działalności gospodarczej i nadzór państwa na rynkach finansowych – na przykładzie sektora bankowego.
- Podejmowanie działalności gospodarczej przez pomioty publiczne z uwzględnieniem uprawnień ministra właściwego ds. Skarbu Państwa.
- Pojęcie i zakres gospodarki komunalnej, formy i sposoby jej wykonywania oraz dopuszczalność działalności poza sferą użyteczności publicznej jednostek samorządu terytorialnego.
- Podstawy prawne ochrony konkurencji i konsumentów: zakres podmiotowy, przedmiotowy oraz instytucjonalny – zagadnienia podstawowe.

Nazwa zajęć: Religie i kościoły w Polsce

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Wie czym jest związek wyznaniowy, związek religijny oraz kościół. Potrafi zdefiniować podstawowe nurty religijne w Polsce, ich genezę i stan obecny.
- Ma podstawową wiedzę w zakresie historii, doktryny i organizacji najważniejszych związków wyznaniowych w Polsce. Wie, jakie są podstawy prawne ich działalności i jak kształtują się relacje pomiędzy nimi a państwem.
- Zna i identyfikuje, na gruncie konstytucji i ustaw zwykłych, prawa wolnościowe człowieka, przede wszystkim wolność sumienia i wyznania. Potrafi wskazać współcześnie jej zagrożenia i ograniczenia, również na gruncie prawa polskiego.
- Wie, w jaki sposób związki religijne zostają dopuszczone do obrotu prawnego i nabywają osobowość prawną. Zna ustawodawstwo regulujące podstawy funkcjonowania najważniejszych związków wyznaniowych w Polsce. Rozumie pojęcie „sekta” i potrafi ją zdefiniować.
- Potrafi dokonać analizy obowiązujących przepisów prawa, wskazując na zakres praw i obowiązków jakie spoczywają na członkach określonych wspólnot religijnych. Wie również, jakie instytucje powołane są do monitorowania istniejących i działających wspólnot wyznaniowych.

Treści programowe dla zajęć:

- Główne nurty religijne w Polsce. Chryścijaństwo (katolicyzm, prawosławie, kościoły protestanckie i starokatolickie, restoracjonizm) i niechrześcijańskie (muzułmanie, karaimowie, judaizm).
- Wolność sumienia i wyznania jako kategoria konstytucyjna. Typy, gwarancje, ochrona, ograniczenia.
- Związek wyznaniowy, związek religijny, kościół: analiza pojęciowa w oparciu o przepisy ustawy o gwarancjach wolności sumienia i wyznania z 17 maja 1989 r.
- Ustawowe podstawy działalności wspólnot religijnych. Analiza konkordatu oraz ustaw o stosunku państwa do PAKP, kościołów ewangelickich i wspólnot niechrześcijańskich.
- Nabycie osobowości prawnej przez związki wyznaniowe. Rejestracja związków wyznaniowych. Kontrola wstępna i następcza ich działalności. Problem sekt.

Nazwa zajęć: Teoria i filozofia prawa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna podstawowe pojęcia i zagadnienia teorii filozofii prawa.
- Rozumie zagadnienia jurysprudenckie, umieszczając je we współczesnym kontekście.
- Zna źródła prawa, jego podstawy oraz rozwój historyczny, potrafi wskazać drogę ewolucji poszczególnych systemów prawnych, tradycji i praktyki prawniczej.
- Zna wzajemne powiązania, jakie zachodzą między prawem a moralnością oraz innymi społecznymi zjawiskami, takimi jak polityczne ideologie, ekonomia czy religijne i moralne konwencje.
- Potrafi przeprowadzić poprawnie wykładnię prawa i wnioskowanie prawnicze.
- Zna działanie prawa jako narzędzia społecznej kontroli oraz zna wpływ stosowania prawa na sytuację jednostek w kategoriach sprawiedliwości i praw człowieka.

- Potrafi komunikować się w języku prawnym i prawniczym.

Treści programowe dla zajęć:

- Teoria prawa a filozofia prawa: odmienność pytań stawianych w filozofii i teorii prawa, status metodologiczny teorii a status metodologiczny filozofii prawa.
- Filozoficznoprawne spory wokół pojęcia prawa i jego obowiązywania. Podstawy legitymizacji porządku prawnego.
- Pozytywizm prawniczy – jusnaturalizm – realizm prawniczy.
- Dyskurs prawniczy oparty na argumentacji prawnonaturalnej dotyczący: źródeł prawa, treści norm prawa naturalnego, stosunku treści norm prawa naturalnego do treści norm prawa pozytywnego, rozwiązywania sprzeczności prawa pozytywnego i prawa natury.
- Ilustracją powyższych zagadnień są wybrane koncepcje jusnaturalizmu: Arystoteles – idea sprawiedliwości, Św. Tomasz – prawo wieczne, prawo boskie, prawo naturalne a prawo ludzkie, Grocjusz - idea prawa naturalnego, I. Kant – prawo natury o zmiennej treści, G. Radbruch – problem niehumanitarnego prawa pozytywnego, L. Fuller – wewnętrzna moralność prawa, J. Finnis – koncepcja dóbr podstawowych.
- Dyskurs prawniczy oparty na argumentacji pozytywistycznej dotyczący: źródeł prawa, treści norm prawa pozytywnego oraz systemu prawnego, stosunku treści norm prawnych do norm moralnych, rozwiązywania sprzeczności prawa pozytywnego a norm moralnych.
- Ilustracją powyższych zagadnień są wybrane koncepcje pozytywizmu prawniczego i normatywizmu: J. Bentham – imperatywna teoria prawa, J. Austin – prawo jako rozkaz suwerena, H.L.A. Hart – prawo jako związek reguł pierwotnych i wtórnych, wewnętrzny aspekt reguły pozytywnej, minimum treści prawa natury, dyskrecjonalność sędziowska i otwarta tekstowość, prawniczy pozytywizm instytucjonalny: O. Weinberger i N. MacCormick – prawo jako fakt instytucjonalny, H. Kelsen – koncepcja normy podstawowej i systemu prawnego.
- Dyskurs prawniczy oparty na argumentacji realistycznej dotyczący: źródeł prawa (law in books a law in action), podstaw obowiązywania prawa, podstaw wydania decyzji sędziowskiej.
- Ilustracją powyższych zagadnień są wybrane koncepcje realizmu prawniczego: L. Petrażyckiego psychologizująca teoria prawa, amerykański realizm prawniczy.
- Antypozytywistyczna rewolucja i krytyka prawa natury.
- Ronald Dworkin: integralna koncepcja prawa, reguły a zasady, ważenie zasad, moralność polityczna wspólnoty politycznej, koncepcja jednego właściwego rozstrzygnięcia, prawo jako fakt interpretacyjny, brać prawa poważnie, nieposłuszeństwo obywatelskie.
- Teoria prawa autopojetycznego G. Teubnera: systemowa wizja prawa, operacyjna zamkniętość i poznawcza otwartość systemów autopojetycznych.
- Teoria prawa komunikacyjnego J. Habermasa: akt mowy, roszczenia ważności dyskursu praktycznego, komunikacyjna wizja prawa.
- Antyliberalny zwrot w filozofii prawa – republikanizm: dobro jednostki a dobro wspólne, państwo jako dobro wspólnoty politycznej – nowe zadania państwa republikańskiego, postmodernizm w filozofii prawa,
- jursprudence feministyczna.
- Argumentacje i topiki prawnicze: retoryka prawnicza jako technika zdobywania akceptacji dla głoszonych twierdzeń, norm czy ocen, argumentacja prawnicza jako technika racjonalnego uzasadniania wartości i norm, hermeneutyka prawnicza.
- Analiza w badaniach nad prawem: analityczna teoria prawa, ekonomiczna analiza prawa.
- Tworzenie prawa: proces prawodawczy jako proces polityczny i jako sekwencja czynności konwencjonalnych, pojęcie i rodzaje faktów prawotwórczych, Z. Ziemińskiego rozwinięta koncepcja źródeł prawa.
- Spory o pojęcie wykładni prawa: wybrane koncepcje wykładni tekstu prawnego: wielopoziomowa koncepcja wykładni prawa, klaryfikacyjna koncepcja wykładni prawa, derywacyjna koncepcja wykładni prawa; pojęcie tekstu prawnego i jego osobliwości, przepis prawny a norma prawna; fazy wykładni prawa i rodzaje dyrektyw wykładni, analiza językowa i aksjologiczna w procesie wykładni prawa.
- Stosowanie prawa: modele stosowania prawa; stosowanie prawa a interpretacja prawa, ideologie stosowania prawa.
- System prawny i jego cechy: więzi systemu prawnego, cechy formalne systemu prawnego.
- Elementy systemu prawnego: zasady prawa, normy programowe, normy prawne.
- Teoria aktów mowy i jej zastosowanie w rozważaniach teoretycznoprawnych.
- Idee: sprawiedliwość, cywilne nieposłuszeństwo, państwo prawa i rządy prawa, słuszność prawa, ius a lex, efektywność prawa.
- Prawo a moralność: debata H. L. A. Harta z L. L. Fullerem, debata H. L. A. Harta z Lordem P. Devlinem, narzucanie moralności przez prawo.

Nazwa zajęć: Ustroje państw współczesnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić pojęcia konstytucji i prawa konstytucyjnego, student ma podstawową wiedzę z zakresu historii państwa.
- Opisać ewolucję brytyjskiego konstytucjonalizmu.
- Opisać ewolucję ustroju Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- Ukazać relacje w sferze wzajemnych stosunków między głównymi organami państwa we Francji, Republice Federalnej Niemiec, Włoszech i Szwajcarii.
- Dokonać analizy porównawczej współczesnych ustrojów państwowych z uwzględnieniem ich ewolucji.

Treści programowe dla zajęć:

- Pojęcie konstytucji i systemu rządów.
- Pojęcie konstytucji brytyjskiej.
- Ewolucja ustroju Wielkiej Brytanii.
- Ustrój Wielkiej Brytanii.
- Konstytucja Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- Kongres Stanów Zjednoczonych Ameryki.
- Prezydent USA.
- Ewolucja ustroju Francji.
- Ustrój Republiki Francuskiej.
- Ustrój Republiki Federalnej Niemiec.
- Ustrój Włoch.
- Ustrój Szwajcarii.

Nazwa zajęć: Wielcy prawnicy oraz ich wpływ na historię i rozwój prawa prywatnego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma pogłębioną wiedzę o historii i ewolucji refleksji nad prawem prywatnym, z uwzględnieniem wiodących metod prawnych wyróżnianych na przestrzeni dziejów.
- Zna sylwetki wybranych wybitnych prawników, reprezentujących poszczególne modele postrzegania prawa prywatnego (zwłaszcza jako systemu).
- Potrafi określić metody pracy prawników na przestrzeni dziejów, powiązać osiągnięcia wybitnych prawników z charakterystyką epoki, w której działali oraz wyzwiań danego momentu historycznego.
- Ma rozszerzoną wiedzę na poglądów wybitnych przedstawicieli poszczególnych epok, potrafi porównać te metody oraz odnieść się do dzisiejszej metodologii nauk prawnych.
- Ma rozszerzoną wiedzę o teoretycznej istocie prawa prywatnego oraz potrafi powiązać wiodące kierunki tej refleksji z działalnością poszczególnych prawników.

Treści programowe dla zajęć:

- Sylwetki wybranych wybitnych jurystów rzymskich okresu klasycznego (m.in. Ulpian) i justyniańskiego (Trybonian) oraz kodyfikatorów (Justynian Wielki), glosatorów (m.in. Irnerius), konsyliatorów (m.in. Bartolus), przedstawicieli humanizmu prawniczego (m.in. Cujacius, Donellus), przedstawicieli szkoły prawa natury (m.in. Thomasius) oraz filozofów oświecenia (m.in. Leibnitz)– ze szczególnym uwzględnieniem kontekstu historycznego, metody pracy wybranych prawników oraz ich wpływu na kształt i postrzeganie prawa prywatnego.
- Sylwetki wybitnych prawników okresu wielkich kodyfikacji: Francja (Portalis i Pothier), kraje niemieckie: tzw. szkoła historyczna (Savigny), Pandektystyka (Windscheid), tzw. jurysprudencja interesów (Ihering), Szwajcaria (Huber)– ze szczególnym uwzględnieniem kontekstu historycznego, metody pracy wybranych prawników oraz ich wpływu na kształt i postrzeganie prawa prywatnego.
- Sylwetki wybitnych polskich prawników (cywilistów): okresu międzywojennego (Longchamps de Berier, Domański), okresu powojennego (Przybyłowski, Gwiazdomorski), okresu PRL i III RP (Radwański)– ze szczególnym uwzględnieniem kontekstu historycznego, metody pracy wybranych prawników oraz ich wpływu na kształt i postrzeganie prawa prywatnego.

Nazwa zajęć: Wprowadzenie do psychologii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Podejmuje refleksję nad przedmiotem i metodami oraz procesem poznania w psychologii.
- Rozumie założenia podstawowych paradygmatów psychologicznych.
- Zna główne pytania i problemy współczesnej psychologii.
- Odnosi wybrane problemy prawne do wiedzy z dziedziny psychologii.

- Rozumie rolę psychologa jako eksperta w dziedzinie funkcjonowania człowieka i wskazuje obszary współpracy przedstawicieli dyscyplin psychologii i prawa.

Treści programowe dla zajęć:

- Tożsamość psychologii: psychologia jako nauka i jej przedmiot badania, relacje z innymi dziedzinami nauki o człowieku.
- Specyfika naukowego poznania psychologicznego.
- Wielkie pytania psychologii.
- Główne paradygmaty teoretyczne psychologii.
- Zastosowanie wiedzy psychologicznej w dziedzinie postępowań prawnych (I). Zdolność człowieka do orientacji w rzeczywistości, kierowania swoim postępowaniem, ponoszenia odpowiedzialności za podejmowane decyzje. Poczytalność osoby oskarżonej o przestępstwo. Ubezpieczeniowienie. Obszary współpracy psychologów i prawników.
- Zastosowanie wiedzy psychologicznej w dziedzinie postępowań prawnych (II). Podmiotowe i sytuacyjne uwarunkowania zachowania człowieka. Motywacja istotna dla kwalifikacji karnej czynów zabronionych. Ryzyko recydywy penitencjarnej. Obszary współpracy psychologów i prawników.
- Zastosowanie wiedzy psychologicznej w dziedzinie postępowań prawnych (III). Spostrzeganie, zapamiętywanie, odtwarzanie zdarzeń. Zaburzenia traumatyczne a spostrzeganie i pamięć. Wiarygodność zeznań świadków. Obszary współpracy psychologów i prawników.
- Zastosowanie wiedzy psychologicznej w dziedzinie postępowań prawnych (IV). Funkcjonowanie człowieka w obliczu konfliktu i rozpadu więzi w rodzinie. Konflikty rozwodowe, regulacja opieki nad małoletnimi dziećmi. Obszary współpracy psychologów i prawników.

Nazwa zajęć: Wprowadzenie do socjologii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Wie, czym jest socjologia i czego dotyczą typowe aktywności badawcze socjologów.
- Interpretuje proste sytuacje społeczne w kontekście socjologicznym.
- Zna podstawowe metody badawcze w socjologii.
- Rozumie ograniczenia i możliwości socjologicznego wyjaśniania zjawisk społecznych oraz jednostkowych.
- Interpretuje wybrane normy prawne jako elementy układu kulturowego, mechanizmy kontroli społecznej lub sposoby regulacji określonych relacji społecznych.
- Podejmuje refleksję nad przydatnością socjologii w naukach prawnych.

Treści programowe dla zajęć:

- Między filozofią społeczną a socjologią. Źródła socjologicznego poznania rzeczywistości. Elementy historii socjologii.
- Socjologia jako nauka empiryczna. Metody socjologii i podstawowe techniki badawcze.
- Prawo jako konstrukt społeczny i obiekt badań socjologii.
- Socjologia jako nauka badająca społeczeństwo i pomagająca w tworzeniu prawa.
- Wpływ prawa na społeczeństwo.

Nazwa zajęć: Wstęp do nauki o polityce

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Zdefiniować zasadnicze pojęcia z zakresu nauki o państwie i polityce.
- Opisać i wyjaśnić fundamentalne koncepcje władzy politycznej oraz jest zaznajomiony z relacjami między najważniejszymi instytucjami politycznymi (ze szczególnym uwzględnieniem państwa).
- Porównać, wskazać podobieństwa i różnice pomiędzy zjawiskami politycznymi a innymi zjawiskami społecznymi.
- Krytycznie zanalizować i osądzić najistotniejsze koncepcje i uwarunkowania świadomości politycznej oraz kultury politycznej, Krytycznie zanalizować i osądzić znaczenie komunikacji politycznej oraz zachowań politycznych i wyborczych dla szeroko pojętych zjawisk politycznych.
- Zaprojektować i zaproponować sposoby prawnego i politycznego rozwiązania problemów politycznych związanych z funkcjonowaniem państwa.
- Korzystać z narzędzi komunikacji interpersonalnej oraz tworzyć argumenty w ramach debaty nad zakresem politycznej władzy poszczególnych instytucji państwowych, zwłaszcza w kontekście relacji państwo-obywatel.

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do wykładu. Charakterystyka wiedzy studenta.
- Podstawowe pojęcia w sferze polityki i nauki o polityce.
- Koncepcje genezy państwa.
- Definicje państwa, jego cele i funkcje.

- Władza państwowa – pojęcie, źródła, legitymizacja. Racja stanu.
- Formy państw współczesnych i teoria organów.
- Państwo a naród. Państwo a inne formy organizacji społeczeństwa.
- Suwerenność państwa. Ujęcie klasyczne i praktyka XXI wieku.
- Państwo i jego polityka wobec procesów integracji europejskiej i globalizacji.
- Dezintegracja państw współczesnych.

Nazwa zajęć: Wstęp do retoryki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma pogłębioną wiedzę o aksjologicznej a w szczególności etycznej istocie prawa, która łączy się z akcentowaniem prawdy i prawdziwości, działania w dobrej wierze w klasycznej retoryce oraz racjonalnością we współczesnej argumentacji.
- Dostrzega zależności między stylem wypowiedzi a jej potencjałem argumentacyjnym i potrafi krytycznie jej oceniać i korzystać z tej wiedzy.
- Zna podstawowe retoryczne schematy budowania wypowiedzi i potrafi krytycznie ocenić ich zastosowanie.
- Dostrzega zależności między schematami budowania wypowiedzi a sytuacjami argumentacyjnymi i potrafi korzystać z tej umiejętności.
- Ma podstawowe umiejętności w zakresie przedstawienia wypowiedzi w sposób optymalizujący jej potencjał perswazyjny.
- Zna topika wyrażone głównie poprzez maksymy łacińskie i ma podstawowe umiejętności włączania ich do argumentacji prawniczej.

Treści programowe dla zajęć:

- Przedstawienie zasadniczych elementów antycznego dorobku retoryki.
- Retoryka vs erystyka – rozgraniczenie między przekonywaniem a manipulacją.
- Style orzeczeń sądowych – porównanie orzeczenia angielskiego, francuskiego, niemieckiego i polskiego.
- Schematy retoryczne konstruowania treści wypowiedzi.
- Tworzenie prawniczych światów – uzasadnienie wypowiedzi w oparciu o przykłady orzeczeń wyróżniających się potencjałem perswazyjnym.
- Topiki prawnicze – przedstawienie i omówienie potencjału argumentacyjnego ważnych argumentacyjnie topik wyrażanych w formie łacińskich maksym.

Nazwa zajęć: Wykład monograficzny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Ma szeroką wizję porządku prawnego i dogłębnie rozumie rozmaite uwarunkowania (konteksty), w jakich porządek ten kształtuje się (przeobraża), zwłaszcza poprzez akty tworzenia, wykładni oraz stosowania prawa.
- Rozumie aksjologiczny i etyczny wymiar prawa, jak również znaczenie prawa dla obywatela, społeczeństwa i państwa.
- Potrafi analizować otaczającą go rzeczywistość w oparciu o reguły rozumowania prawniczego i obowiązujące normy prawne, w szczególności dokonując poprawnych aktów wykładni; posługuje się przy tym językiem prawnym i prawniczym w stopniu gwarantującym skuteczną komunikację.
- Jest gotów do świadomego i kreatywnego uczestnictwa w życiu społecznym; jest również świadomy szczególnej roli prawa i prawnika w życiu społecznym i funkcjonowania państwa.
- Jest gotów do uzasadnienia swoich decyzji prawnych z odwołaniem się do obowiązującego prawa, jak i społecznie przyjętego systemu wartości, a także do ponoszenia odpowiedzialności osobistej i społecznej za swoje decyzje.
- Rozumie charakter nauki prawa (oraz jej relacji do innych nauk społecznych), a także to, że prawnik powinien być ukierunkowany na pogłębianie wiedzy i umiejętności. W związku z tym jest gotów do permanentnego doksztalcania się w zakresie prawa i nauk prawnych. W szczególności, potrafi podjąć decyzję w zakresie dalszego kształcenia się w ramach aplikacji prawniczych, studiów podyplomowych i doktoranckich studiów z zakresu prawa.

Treści programowe dla zajęć:

- Wybrane (aktualne, sporne itp.) problemy określonej instytucji (dziedziny, gałęzi) prawa lub polityki (tworzenia, wykładni, stosowania) prawa w określonej dziedzinie lub
- Historia i współczesność określonej instytucji (dziedziny, gałęzi) prawa lub
- Różne spojrzenia (dwugłos itp.) na określoną instytucję (dziedzinę, gałąź) prawa, na politykę prawa czy też kierunek (projekt) zmiany prawa w określonej dziedzinie lub

- Wybrane (aktualne, sporne itp.) problemy (wyzwania itp.) współczesnego świata (rzeczywistości społecznej itp.) w rodzimym (międzynarodowym, europejskim itp.) kontekście prawnym.
- Rola (odpowiedzialność itd.) prawnika i wyzwania stojące przed nim we współczesnym świecie.

Nazwa zajęć: **Zasady prawa**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada podstawową wiedzę z zakresu budowy systemu prawnego i wyróżniania jego elementów, przede wszystkim norm zwykłych, zasad oraz norm programowych. Potrafi nazywać te kategorie i wskazywać różnice między nimi.
- Dysponuje ugruntowaną wiedzą na temat roli zasad prawa w budowie systemu prawa (zasady jako normy naczelné oraz podstawowe). Wie, w jaki sposób zasady wpływają na proces tworzenia prawa (zasady jako podstawowy wyznacznik kierunków polityki prawa), na jego interpretację, procedury inferencyjne oraz akty jego stosowania.
- Ma świadomość szczególnych cech zasad: ich kolizyjności, optymalizacyjności, stopniowości, niekonkluzywności, zdolności do wyważania. Potrafi przeprowadzić analizę porównawczą między zasadami a normami zwykłymi (regułami).
- Potrafi wskazać na zdolność zasad do budowy systemów o różnym stopniu zaawansowania: od najprostszych, kilkuelementowych aż po systemy systemów, gdzie system zasad zawiera kilka subsystemów, mających cechy nadające im status całości autonomicznych.
- Ma wiedzę na temat specyfiki zasad poszczególnych gałęzi prawa. Potrafi także wskazywać na cechy uniwersalne zasad, które nie poddają się wpływowi odmienności metodologicznych dogmatyk.
- Dysponuje wiedzą na temat podstawowych teorii zasad prawa: zarówno polskich (teoria J. Wróblewskiego, szkoły poznańskiej), jak i obcych: teorie R. Dworkina, R. Alexy'ego, M. Atienzy i J. R. Manery.
- Potrafi przeprowadzić procedurę wyważania zasad jako procedurę charakterystyczną dla aktów stosowania prawa. Wie, w jakiej sferze podmiot stosujący prawa posiada – ze względu na istotę zasad – swobodę decyzyjną i dlatego ta swoboda winna być kontrolowana przez wymóg wystarczająco wysokiego stopnia szczególności uzasadnienia rozstrzygnięcia.
- Dysponuje wiedzą co do charakteru argumentacyjnego zasad prawa. Wie, iż niekonkluzywność (niedefinitywność) zasad wiąże się z ich zdolnością do konkurowania z innymi zasadami i jednocześnie z możliwością przyjmowania różnych „wag” w zależności od okoliczności faktycznych i prawnych konkretnego przypadku.

Treści programowe dla zajęć:

- System prawa jako system norm prawnych.
- Pojęcie normy prawnej i jej rodzaje: norma zwykła (reguła), zasada prawa (definicja J. Wróblewskiego, R. Dworkina i R. Alexy'ego) oraz norma programowa.
- Wzajemne relacje między normami prawnymi.
- Rola zasad w budowie systemu prawa – przyjmowanie statusu elementów naczelných.
- Konsekwencje nadrzędności (formalnej i funkcjonalnej) zasad dla obowiązywania i treści pozostałych norm.
- Rola zasad prawa w interpretacji tekstów prawnych (przede wszystkim w ramach wykładni funkcjonalnej i systemowej).
- Rola zasad prawa we wnioskowaniach prawniczych (przede wszystkim we wnioskowaniach aksjologicznych). 5. Rola zasad prawa w wyznaczaniu kierunków tworzenia i stosowania prawa.
- Szczególne cechy zasad prawa w porównaniu z normami zwykłymi: stopniowość realizacji, optymalizacyjny charakter, kolizyjność, niekonkluzywność argumentacyjna, przełamywanie innych zasad, zdolność do poddania się procedurze wyważania.
- Zasady prawa jako normatywna postać wartości.
- Prawodawca racjonalny jako racjonalny aksjolog.
- Nakaz realizacji wartości jako podstawowa odmienność zasad w porównaniu z regułami (jako normami nakazującymi realizować określone postępowanie).
- Osobliwość zasad jako osobliwość przedmiotu nakazu.
- Optymalizacyjność zasad prawa.
- Obowiązek realizowania stanu rzeczy w najwyższym możliwym stopniu – najwyższym ze względu na istniejące możliwości faktyczne i prawne.
- Ograniczenia prawne realizacji zasad – inne zasady oraz normy zwykła.
- Kolizyjność zasad.
- Generalna reguła preferencji zasad – umiejscowienie zasad w systemie prawa.
- Konkretna (względna) reguła preferencji zasad ustalana w akcie stosowania prawa.
- Zdolność zasad do przełamywania oraz bycia przełamywanymi przez inne zasady.

- Procedura wyważania zasad (balancing).
- Ustalanie katalogu relewantnych zasad dla danego przypadku.
- Przypisywanie stopnia doniosłości tym zasadom.
- Porównywanie ich wag.
- Harmonizowanie zasad albo wybór jednej z nich.
- Niederogowalność zasad przełamanych przez zasadę dominującą.
- Polskie koncepcje zasad prawa.
- Koncepcja J. Wróblewskiego zasad jako norm ogólnych, będących podstawą dla inferencji innych norm, konstytutywnych dla instytucji prawnych oraz powiązanych z ocenami społecznymi. 3. Koncepcja szkoły poznańskiej (S. Wronkowska, M. Zieliński i Z. Ziemiński) – zasady w sensie opisowym i dyrektywalnym.
- Koncepcja zasad prawa R. Dworkina: zasady jako element prawa akcentujący jego wymiar moralny i wskazujący jedynie kierunek rozstrzygnięcia.
- Koncepcja R. Alexy'ego: zasady jako nakazy optymalizacyjne.
- Koncepcja M. Atienzy i J.R. Manery.
- Obowiązki zasad.
- Akty interpretacji i inferencji jako źródło kwalifikowania norm jako zasad.
- Zasady nazwane i nienazwane.
- Rola doktryny w uznawaniu norm jako obowiązujących zasad.

Nazwa zajęć: **Zawód i społeczna rola prawnika**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student potrafi:

- Wyjaśnić, na czym w ogólności polega szeroko rozumiany zawód prawnika, rola prawnika we współczesnym społeczeństwie oraz istota jego szczególnej odpowiedzialności wobec społeczeństwa.
- Wskazać przymioty, jakim powinien się cechować prawnik. Wskazać wiedzę, umiejętności i kompetencje, jakie powinien posiadać dobrze wykształcony i społecznie odpowiedzialny prawnik, a także sposoby (drogi), które pozwalają na ich zdobycie oraz rozwijanie.
- Przedstawić ścieżki kształcenia i rozwoju w przypadku podstawowych (typowych) i wybranych pobocznych (rzadziej wykonywanych) zawodów prawniczych. Wyjaśnić, na czym w szczególności polega zawód sędziego, prokuratora, adwokata, radcy prawnego, notariusza oraz komornika. Wskazać obszary, w których prawnik, wykonując swój zawód, może (powinien) współpracować z przedstawicielami innych zawodów.
- Wskazać podstawowe problemy (dylematy) etyczne wynikające z wykonywanego przez prawnika zawodu. Scharakteryzować społeczną i zawodową odpowiedzialność związaną z wykonywaniem poszczególnych typowych zawodów prawniczych.
- Wyjaśnić, w jaki sposób ujęte w programie studiów zajęcia (obowiązkowe oraz fakultatywne) mogą służyć przygotowaniu do efektywnego i odpowiedzialnego wykonywania zawodu prawnika, w tym również do wyboru jednej z aplikacji prawniczych oraz podjęcia działalności naukowej. Wyjaśnić, jakie uprawnienia zawodowe przysługują absolwentowi studiów prawniczych.

Treści programowe dla zajęć:

- Zawód prawnika w ogólności. Społeczna rola prawnika oraz istota jego szczególnej odpowiedzialności wobec społeczeństwa. Prawnica jako zawód zaufania publicznego. Prawnica wczoraj i dziś – wyzwania stojące przed współczesnym prawnikiem.
- Zawody sędziego i prokuratora, ich kompetencje, role społeczne i wynikające z nich obowiązki. Ustrojowa pozycja sędziego i prokuratora, jej znaczenie i gwarancje.
- Zawody adwokata i radcy prawnego, zakresy ich kompetencji, role społeczne i wynikające z nich obowiązki. Koncepcje wykonywania zawodów adwokata i radcy prawnego. Różnice między oboma zawodami.
- Zawody notariusza i komornika. Inne ścieżki prawniczej kariery zawodowej.
- Prawnica-naukowiec.
- Etyka i odpowiedzialność zawodowa prawnika – wprowadzenie do problematyki.
- Pożądane przymioty prawnika. Wiedza, umiejętności i kompetencje potrzebne do efektywnego i (społecznie) odpowiedzialnego wykonywania zawodu prawnika.
- Prawnica we współpracy z przedstawicielami innych zawodów.
- Cele i program kształcenia na kierunku Prawo, a także zakładana sylwetka jego absolwenta. Uprawnienia zawodowe po ukończeniu studiów prawniczych oraz możliwe drogi dalszego kształcenia i rozwoju zawodowego.

Nazwa zajęć: **Crime and punishment: an interdisciplinary approach**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Understanding main principles of Polish and European criminal law → knowledge of basic concepts (such as: primary and secondary victim, direct and indirect victim, bystander victim), identification of sources and instruments of criminal law, indicating the main principles of criminal law and criminal proceeding, indicating examples of their use, the meaning of Stanford Prison Experiment for prisoners' rights
- Ability to present different criminological theories → especially: General Theory of Crime, Just Deserts Theory, The Rational Interactionist Model, Public Health Model, Rational Choice Theory, Routine Activity Theory, Environmental Theory, Situational Crime Prevention
- Ability to share knowledge about various problems of victimology (e.g. stereotypes, victimization, dark number of crimes) → knowledge on issues such as: hierarchy of victims, problem of ideal victim and ideal offender, stereotypes regarding female and male victims of crimes, primary, secondary and tertiary victimization, repeat victimization, dark (hidden) figure of crimes and double dark figure of crimes, victim impact statement, state paternalism against victims
- Skill of recognizing various concepts of criminology and victimology → especially: the Living-Standard-Analysis, Crime Prevention through Environmental Design, interaction between crime and age, relation between retributive and restorative justice
- Skill of describing the influence of EU-law on Polish criminal law → especially of EU Directives: State Compensation Directive from 2004, Directive on European Protection Order from 2011, Victims Rights' Directive from 2012, Confiscation Directive from 2014

Treści programowe dla zajęć:

- Criminal offence and criminal reaction from historical point of view. Criminal offence and criminal reaction in light of penal law and other sciences.
- Various aspects of criminal reaction: aims, functions, directives in criminal law.
- Retributive justice and just deserts theory. Prevention and preventive justice. Chosen theories of crime.
- Consequences of conviction for offender and third parties.
- Age and crime.
- Restorative justice – introduction.
- Victims and survivors in criminal law. The concept of ideal victim and its consequences.
- State paternalism and criminal justice.
- Criminal law as a part of EU criminal justice system.
- Polish criminal law - general introduction. Polish criminal law as part of the EU criminal law.

Nazwa zajęć: Introduction to the Intellectual Property Law

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Understand the main principles of IP Law, sort and character of intangible goods
- Know about the coexistence and interrelationship between different sorts of intangible goods and possibility of cumulative protection
- Know different forms of protection of intangible goods on the national, European and international level
- Know how to determine the intangible goods and how to choose the best way of protection for them
- Know how to protect intangible goods in case of infringement of IP rights. Know how to avoid plagiarism

Treści programowe dla zajęć:

- Main legal acts. The role of IP Law. Do We Really Need IP Law?
- Introduction to International Copyright Law. Bern Convention.
- European and Polish Copyright Law.
- Subject and Object of Copyright Law.
- Computer Law. The Protection of Computer Programms. Plagiarism. Fair Use.
- Introduction to the International Industrial Property Law. European and Polish Industrial Property Law. Main problems
- Inventions and Patents. European Patent Law. Protection of Utility Design.
- Design protection in Poland and in the EU.
- Trademark protection in Poland and in the EU. Geographical indication.
- Claims in IP Law. The judicial protection.